

Baal ha Sulam

Talmud Dziesięciu Sfirot

Cimcum i kaw

Tom 1

Część pierwsza

Na podstawie prac Ari „Ec Chaim” i Baal haSulama „Talmud dziesięciu sfirot”
Tłumaczenie i redakcja: kabbalahgroup Polska

Towarzystwo Kabalistyczne
<http://kabbala.pl>

Wydanie drugie, poprawione
Warszawa 2014

Rozdział 1

Opisuje cimum alef, kiedy skróciło się światło Ejn Sof, żeby stworzyć stworzenia. Zawiera pięć punktów:

- 1) Do cimuma światło Ejn Sof wypełniało całą realność.
- 2) Przyczyna stworzenia – otworzyć imiona i nazwy.
- 3) Cimum światła wokół centralnej kropki.
- 4) Po cimumie pozostała okrągła przestrzeń.
- 5) Ponieważ światło Ejn Sof jest równomierne, więc i cimum również było równomierne, czyli w postaci kręgu.

Rozdział 2

Wyjaśnia, że ze światła Ejn Sof wyciągnął się kaw w światy, które były stworzone w miejscu przestrzeni, która została skrócona. Zawiera 5 punktów:

- 1) Z Ejn Sof wyciągnął się kaw wewnątrz przestrzeni.
- 2) Wierzchołek kawa dotyka Ejn Sof, lecz nie jego koniec.
- 3) Po kawie opuściło się światło Ejn Sof w światy.
- 4) Wszystkie światy znajdują się w przestrzeni, która została skrócona.
- 5) Do cimuma były On i imię Jego jednością, i nie może rozum poznać Jego.

Wewnętrzne spostrzeganie

Przede wszystkim niezbędnym jest wiedzieć, że wówczas, kiedy mówimy o pojęciach duchowych, niezależnych od czasu, miejsca, ruchu, i co więcej – o boskim, nie posiadamy słów, żeby wypowiedzieć i wyrazić te pojęcia, dlatego że całe bogactwo naszych słów jest wzięte z odczuć „wyobrażonych” organów zmysłów.

Pytania i odpowiedzi o sensie słów

Pytania i odpowiedzi o sensie właściwości i działań

CIMCUM I KAW

Rozdział 1

Opisuje cimum alef, kiedy skróciło się światło Ejn Sof, żeby stworzyć stworzenia. Zawiera pięć punktów:

- 1) Do cimuma światło Ejn Sof wypełniało całą realność.
- 2) Przyczyna stworzenia – otworzyć imiona i nazwy.
- 3) Cimum światła wokół centralnej kropki.
- 4) Po cimumie pozostała okrągła przestrzeń.
- 5) Ponieważ światło Ejn Sof jest równomierne, więc i cimum również było równomierne, czyli w postaci kręgu.

Do cimuma światło Ejn Sof wypełniało całą realność.

1) Wiedz, że zanim¹ były stworzone stworzenia, proste or elion² wypełniało całą realność³. I nie było żadnego wolnego miejsca⁴ w postaci pustego powietrza⁵ i przestrzeni⁶, a wszystko było wypełnione nieskończonym, prostym światłem⁷, i nie było w nim rosz i sof⁸, a wszystko było jedynym, prostym⁹, całkowicie jednolitym światłem¹⁰, i nazywa się ono światłem Ejn Sof²⁰.

Or pnimi

Należy zrozumieć, że nauka kabbala jest oparta na pojęciach duchowych, które to nie zajmują miejsca i czasu, nie ma w nich znikania i zmian, a wszystkie zmiany, o których mówi się w tej nauce, nie oznaczają, że pierwszy stan znika i przybiera inną postać, a zmiana w kabbale oznacza wyłącznie pojawienie się dodatkowego stanu, przy którym pierwszy stan pozostaje niezmienny, ponieważ zmiany odbywają się wyłącznie w materii.

I w tym cała trudność dla początkujących, ponieważ przyjmują pojęcia w terminach materialnych, granicach czasu i miejsca, zmiany i odmiany, wówczas kiedy autorzy kabbalistycznych ksiąg wykorzystują „ziemskie” terminy wyłącznie jako symbole dla oznaczenia wyższych, duchowych korzeni. I dlatego starają się wytłumaczyć absolutnie każde słowo w jego duchowym znaczeniu, niezależnym od miejsca, czasu lub zmiany. Dlatego uczący się zobowiązany jest chronić w pamięci dokładny sens słów, ponieważ nie jest możliwe ciągle wracanie do wyjaśnienia ich rzeczywistego sensu.

1. Pojęcie duchowego czasu jest dokładnie opisane w „Wewnętrznym spostrzeganiu”, na końcu pierwszej części Talmudu Dziesięciu Sfirot.

2. Czyli światło, rozprzestrzeniające się z istoty Stwórcy. Wiedz, że wszystkie imiona i określenia, wykorzystywane w nauce kabbala, nie mówią nic o istocie Stwórcy, a mówią nam wyłącznie o świetle, które rozprzestrzenia się z istoty Stwórcy. O samej istocie Stwórcy nie wspomina się żadnym

słowem. I pokazuje to prawo: „Wszystko, co jest nie poznawane, jest niemożliwym nazwać”. Zrozum to i nie pomył się.

3. Jest niezrozumiałe: przecież mówi się tu o czymś istniejącym wcześniej, zanim były stworzone światy. Lecz jeżeli tak, jaka istnieje realność, którą to or elion powinno wypełnić? A rzecz w tym, że wszystkie światy i wszystkie dusze już istniejące, i ci, którzy mają jeszcze pojawić się w przyszłości, we wszystkich ich różnorodnościach, aż do gmar tikun, wszyscy oni włączeni są w Ejn Sof, w całej ich wielkości i pełni, do takiego stopnia, że nie możemy oddzielić ich od światła inaczej, jak tylko wskazówką, że w tej ogólnej realności my powinniśmy rozróżnić dwa stany:

- pierwszy – w jakiej postaci oni istnieją stale w Ejn Sof, w całej ich doskonałości i wielkości;
- drugi – jak oni porządkowani, schodzą i odnawiają się przed nami po pierwszym skróceniu w pięciu światach nazywanych: A’K, Acilut, Bria, Jecira, Asia.

I właśnie to miał na uwadze Ari mówiąc, że or elion, wychodzące z istoty Stwórcy, „wypełnia całą realność” – czyli tą ogólną realność, która istnieje w pierwszym stanie, czyli taką, jaka objawia się i istnieje w Ejn Sof do cimcum alef. Z powiedzianego wynika, że or elion wypełnia ją całkowicie, tak, że nie pozostaje w niej żadne puste miejsce, żeby można było dodać jakąkolwiek doskonałość lub naprawienie.

4. Wyjaśnienie: zanim były stworzone światy, kiedy istniał wyłącznie Ejn Sof, nie było tam wolnego miejsca, czyli braku - miejsca, które trzeba by było naprawiać (otrzymać naprawienie), ponieważ or elion wypełniało to miejsce tak, że nie pozostawiało niższym miejsca na określenie i dodanie czegokolwiek do Jego doskonałości. I wyłącznie na skutek cimcuma, który był później uczyniony, wynikła niezbędność, objawiło się wolne miejsce dla naprawienia. Lecz nie pomył się, wyobrażając sobie, że o materialnym miejscu mówi się w książce.

5. Mówi się, rzecz jasna, nie o materialnym powietrzu, a omawia się pojęcie duchowego światła. W każdym całkowitym parcufile są dwa rodzaje światła: światło hochma i światło hasadim. Światło hochma – jest to istota parcufile, miara jego życia. A światło hasadim – jest to wyłącznie światło-obłóczenie na światło hochma, ponieważ światło hochma nie może obłóczyć się w parcufile, jeżeli nie będzie przedtem obłócone w światło hasadim. Lecz czasami, kiedy parcufile są w małym stanie katnut, jest w nich wyłącznie światło hasadim. I wiedz, że to światło hasadim nazywa się powietrze, awir lub ruach. I kiedy ono jest jedno, samo w sobie, bez światła hochma, ono nazywa się „puste powietrze” - awir rejkanim, czyli jest wolne od światła hochma, i oczekuje, kiedy światło hochma rozprzestrzeni się w nim i wypełni go. I jak mówi Ari: zanim były stworzone światy, czyli w Ejn Sof, nie było pustego powietrza w realności w ogóle, ponieważ nie ma tam niezbędności w czymkolwiek.

6. Zanim wyjaśnimy to słowo, niezbędnym jest zrozumieć, w czym jest istota duchowego kli. Jest ona w tym, że ponieważ stworzenie otrzymuje nasłodzenie życia od Stwórcy, więc obowiązkowo powinno być życzenie i pragnienie otrzymać to nasłodzenie. I wiedz, że miara tego życzenia i pragnienia jest istotą całego materiału w stworzeniach. Do tego stopnia, że wszystko, co jest w stworzeniach, oprócz tego materiału, ma odniesienie nie do samego materiału, a do tego nasłodzenia (światła), które one otrzymały od Stwórcy.

Właśnie ten materiał jest tą miarą, która określa „wielkość” i „rozmiar” każdego stworzenia, każdego parcuła, każdej sfiry. Przecież rozprzestrzenienie or elion od Stwórcy było całkowite, bez miary i ograniczenia. Wyłącznie samo stworzenie określa poziom otrzymywanego nasłodzenia na miarę swoich sił, ponieważ otrzymuje nie mniej nie więcej niż poziom jego pragnienia otrzymać. I to życzenie otrzymać nasłodzenie stworzenia jest jego miarą, działającą w duchowym, ponieważ nie ma przymusu w duchowych czynach, a wszystko zależy od życzenia w stworzeniu.

Dlatego mówimy, że „życzenie otrzymać” – jest to otrzymujące kli. Ono określone jest jako materiał stworzenia i dlatego oddziela się od Stwórcy, otrzymuje samodzielne imię – „stworzenie”, ponieważ określa się jako właściwość, której absolutnie nie ma w Stwórcy, ponieważ życzenie otrzymać nie działa w Stwórcy, przecież od kogo może On otrzymywać.

Zostanie dalej wyjaśnione, że w tym materiale istnieją cztery poziomy rozwoju, od katnut – małego stanu, do gadlut – dużego stanu otrzymywania. I czwarty poziom, który jest największym poziomem otrzymywania - gadlut, wypełniony jest wyłącznie w Ejn Sof, przed stworzeniem światów. I wyłącznie na niego było uczynione cimcum. Jak będzie dalej opisane, na skutek cimcuma ze stadium dalet zniknęło całe światło, które było w nim w Ejn Sof i pozostał on w stanie pustej przestrzeni. O tym mówi Ari, że do stworzenia światów, czyli w Ejn Sof, nie było pustej przestrzeni.

7. Czyli niemożliwe jest cokolwiek dodać do niego działaniami niższych.

8. Pojęcia rosz (głowa) i sof (koniec) będą opisane poniżej.

9. Nie ma w nim poziomów małych lub wielkich, wszystko jest jednolite.

10. Czyli nie ma w tym cienkości (zakut) lub grubości (awijut), którymi budują się i równają się poziomy, ponieważ te właściwości objawiły się w światach po zmianie na skutek cimcuma, jak to będzie opisane niżej.

20. Nie jesteśmy w stanie poznać Ejn Sof. Lecz jak w takim wypadku możemy nazywać ten stan po imieniu? Przecież każde imię wskazuje na poznane przez nas znaczenie i sens, a nazwa „nieskończony” nie wskazuje na brak poznania, przecież w takim wypadku moglibyśmy nazwać go „niepoznawalnym”. Rzecz w tym, że ta nazwa pokazuje nam całą tę różnicę, która jest pomiędzy Ejn Sof i wszystkimi światami, które znajdują się pod nią, na skutek tego, że odbyło się cimcum, które działa po świetle Ejn Sof, i za każdym razem, kiedy siła ta budzi się, ona zaciska i skraca światło, i na

tym jego świecenie zaprzestaje. I dlatego brak świecenia w każdym parcuście jest skutkiem tego cimcuma. I wyłącznie na skutek zaprzestania świecenia rodzą się i odnawiają się wszystkie obiekty i ich napełnienia we wszystkich różnorodnościach i we wszystkich światach. Czyli pojęcie cimcum nie ma odniesienia do Ejn Sof, jak również nie ma tam pojęcia sof lub sijum, i dlatego nazywa się Nieskończony (Ejn Sof). Żeby pokazać, że nie ma tam absolutnie żadnych ograniczeń i granic, i dlatego jasne jest, że światło w nim jest proste i absolutnie jednolite, ponieważ jedno określa inne.

Przyczyna stworzenia – otworzyć imiona i nazwy.

2) I wtedy objawiło się u Niego proste życzenie³⁰, stworzyć światy i stworzenia, otwierając tym doskonałość swoich czynów, imion i nazw, co też stało się przyczyną stworzenia światów.

Or pnimi

30. Nie pomyśl się w tym, w jaki sposób zostało określone życzenie w Ejn Sof jako najwyższy zamysł. I tak dalece, żeby powiedzieć, że „wzniosło się, objawiło się w Jego prostym życzeniu”. I zrozum to razem z powiedzianym wyżej, że obowiązkowo znajduje się w każdym stworzeniu życzenie otrzymywać nasłódzenie od Stwórcy. Ale w Ejn Sof to „proste życzenie” znajduje się w stanie „On i imię Jego jednością”, jak powiedziano w „Pirkej de rabi Eliezer”, p.1, jak również tutaj u rawa w tekście dalej.

Jednak nie trzeba wyobrażać sobie oddzielenia, oddalenia, zbliżenia i połączenia (jedności), o których mówi się tu, jako oddzielenie lub jedność w pojęciach materialnych, oddzielających się za pomocą ruchu, oddaleniem od miejsca lub zbliżeniem ku miejscu, ponieważ duchowe pojęcia, jak wiadomo, nie zajmują miejsca. I wiedz, że oddzielenie w duchowym nie odbywa się inaczej, jak tylko na skutek „różnicy we właściwościach”. I jeżeli jeden duchowy obiekt nabywa dodatkowy obraz, różniący się od tego obrazu, który jest u niego, więc staje się ta duchowa właściwość z jednej – dwoma oddzielnymi właściwościami, oddalonymi jedna od drugiej, na skutek różnicy istniejącej w tych dwóch obrazach. I jak materialne obiekty oddalają się i zbliżają się, oddaleniem od miejsca lub zbliżeniem ku miejscu, tak samo i obiekty duchowe oddzielają się, oddalają się, zbliżają się i łączą się różnicą właściwości lub podobieństwem właściwości. Tak, że różnica we właściwościach oddala i oddziela jeden obiekt od drugiego, a podobieństwo właściwości zbliża i łączy obiekty. I pamiętaj o tym, ponieważ w tym jest klucz do nauki kabbaly.

A teraz zrozum powiedziane: „On i imię Jego jednością”, wspomniane wyżej, jak również pojęcie prostej jedności, która jest w Ejn Sof. Przecież ta jedność jest jedną z tajemnic potęgi Stwórcy. Jak było wyjaśnione wyżej w p.6, różnica pomiędzy Stwórcą i stworzeniem, która pojawiła się na skutek „życzenia otrzymywać”, istniejącego w stworzeniu i nieistniejącego w Stwórcy, doprowadza do tego, że na skutek tej różnicy właściwości, stworzenie oddzieliło się od Stwórcy i nabyło swoje imię. Zaczęło nazywać się stworzeniem, a nie Stwórcą.

Lecz zgodnie z powiedzianym, błędem będzie myślenie, że światło Ejn Sof, które nazywa się „On”, niecałkowicie łączy się swoim podobieństwem z całą Ejn Sof, która nazywa się „imię Jego”, czyli z życzeniem otrzymać światło. Przecież or elion, nazywane „On”, wychodzi z Acmuta – istoty Stwórcy, i wszystkie Jego właściwości – to tylko oddawanie, i nie ma w Nim nic z życzenia otrzymywać. Wówczas jak w Ejn Sof, która nazywa się „imię Jego”, jest życzeniem otrzymywać, na skutek czego ona różni się od or elion. Dlatego, jak wiadomo, różnica właściwości doprowadza do oddzielenia.

Dlatego w „Pirkej de rabi Eliezer” i u Ari powiedziano, że to nie tak, a On i imię Jego znajdują się w prostej jedności, i nie ma pomiędzy nimi żadnej różnicy. I chociaż jest pomiędzy nimi – pomiędzy „On” i „imię Jego” – obowiązkowo jakaś różnica właściwości, w żadnym wypadku ona absolutnie nie działa tam. Chociaż my nie rozumiemy tego, to jest właśnie tak. I o tym powiedziano, że żadna myśl absolutnie nie poznaje Ejn Sof. Ponieważ pojęcie to jest ponad nasz rozum.

Skrócenie światła wokół centralnej kropki.

3) I wtedy skrócił Nieskończony siebie⁴⁰ w kropce centralnej swojej⁵⁰, w samym jej centrum, skróciło się światło i oddaliło się⁶⁰ w stronę⁷⁰ wokół centralnej kropki.

Or pnimi

40. Wyjaśniliśmy już sens powiedzianego: „On i imię Jego jednością”, gdzie bez względu na to, że istnieje różnica we właściwościach na skutek życzenia otrzymywać, które wchodzi w Ejn Sof, w każdym wypadku to nie tworzy tam żadnej różnicy pomiędzy nią, a or elion, i znajdują się one tam w prostej jedności. Lecz przy tym wskazana różnica stała się przyczyną i powodem dla stworzenia światów, dlatego żeby objawić doskonałość Jego czynów, imion i nazw. Jak powiedział Ari, że stworzeniem światów i ich rozprzestrzenieniem do Olam aZe, stworzyła się możliwość objawić tu miejsce pracy w Torze i przykazaniach nie dla „otrzymywania”, a tylko dla „oddawania” – sprawić przyjemność dla Stwórcy. Na skutek tego mogą dusze zamienić formę życzenia otrzymywać, co jest w nich, oddzielającą ich od Stwórcy, na formę życzenia oddawać. Czyli otrzymywać od Stwórcy ze względu na to, żeby sprawiać Jemu zadowolenie, gdyż On życzy sobie tego.

Jak powiedziano niżej w punkcie 90, podobieństwo właściwości ze Stwórcą nazywa się „połączenie” i „jedność”, ponieważ stworzenie pozbywa się formy życzenia otrzymywać i nabywa formę życzenia oddawać, która jest formą życzenia samego Stwórcy. A jak wiadomo, podobieństwo właściwości łączy duchowe obiekty w jeden, i dlatego powracają światy w swój poprzedni stan.

Ari mówi o tym: „Kiedy pojawiło się u Niego (dosłownie: wzniosło się w Nim) proste życzenie stworzyć itd.”. „Wzniosło się” (pojawiło się) oznacza, że wznosił się w swoim pragnieniu ku czystości i połączeniu za pośrednictwem tego, że zmniejszył i ukrył miarę życzenia otrzymywać, właściwej Jemu, żeby upodobnić swoje właściwości do or elion.

I chociaż życzenie otrzymywać, znajdujące się w Ejn Sof, nazywane „malchut Ejn Sof” lub „imię Jego”, chociaż nie odczuwało ono żadnej potrzeby w połączeniu z or elion, z powodu różnicy właściwości, jednak naprawiło siebie, żeby upodobnić swoje właściwości do właściwości or elion i oddalić się od tej wielkiej miary życzenia otrzymywać, która nazywa się stadium dalet, żeby jeszcze bardziej połączyć się z or elion. Ponieważ zbliżenie właściwości tworzy połączenie. I to wyraża słowo „wzniosło się”, czyli wzniosła się malchut świata Ejn Sof, jej „proste życzenie” i połączyła się z or elion, zmniejszając swoje życzenie otrzymywać.

Jest to to, o czym mówi Ari: „I wtedy skrócił Nieskończony siebie”. Jak już wyjaśniliśmy, że cała miara nasłodzenia, światła i cała wielkość poziomu stworzenia są mierzone miarą życzenia otrzymywać, co jest w niej. Dlatego po tym, jak malchut świata Ejn Sof skróciła siebie, zmniejszając swoje życzenie otrzymywać, zniknęło światło i nasłodzenie z przyczyny słabości życzenia. I w tym jest sens pojęcia cimcum. Czyli „wzniesienie” życzenia doprowadziło do zniknięcia światła i nasłodzenia.

50. Niezrozumiałe jest: jeżeli nie ma tam rosz i sof, początku i końca, to w jaki sposób może istnieć tam „centrum”? Lub może my zajmujemy się czymś materialnym, zajmującym miejsce? Rzecz w tym, jak wyjaśniliśmy, że w świecie Ejn Sof również obowiązkowo istnieje życzenie otrzymywać, lecz w postaci „prostego życzenia”. To znaczy, że nie są dzielone w nim poziomy na większe i mniejsze, tak jak życzenie otrzymywać, co jest w nim, nie określa się jako różnica właściwości, doprowadzająca do jakiegokolwiek oddzielenia. I dlatego nie ma w nim żadnego pomniejszenia ważności w porównaniu do or elion. Niezbędnym jest wiedzieć, że Wyższe światło jest zobowiązane rozprzestrzeniać się według czterech poziomów, aż otworzy się życzenie otrzymywać wszystkim stworzeniom w pełni, które było założone i określone w nim wcześniej.

Sens konieczności rozwoju według czterech poziomów jest w tym, że życzenie otrzymywać znajduje się w świetle od początku, razem z rozprzestrzenieniem światła z korzenia, a rozprzestrzenienie światła określa się jako oddzielenie światła od Stwórcy, nabycie samodzielności. Czyli „rozprzestrzenienie” od Stwórcy odbywa się do tej pory, dopóki nie objawi się w świetle zmiana właściwości od życzenia otrzymywać, kiedy ono jeszcze jest Stwórcą, a nie rozprzestrzenieniem oddzielającym i wychodzącym ze Stwórcy. Ponieważ w duchowości nie objawia się żadna inna różnica, oprócz zmiany według właściwości.

Lecz do tej pory, dopóki nie zostało otworzone życzenie siłami samego stworzenia, do tej pory ono nie jest uważane za stworzenie. Innymi słowy, stworzenie powinno samo pragnąć otrzymać nasłodzenie, ponieważ wyłącznie wtedy uważa się, że otworzyło się życzenie otrzymywać siłami samego życzenia. Lecz to indywidualne pragnienie nie może objawić się, dopóki nie zniknie nasłodzenie. Ponieważ wyłącznie wtedy możliwe jest, żeby ukierunkowało się życzenie za znikającym nasłodzeniem, tak, żeby otworzyło w sobie swoimi własnymi siłami „życzenie otrzymać”. I tylko wówczas są ukończone otrzymujące kelim w stabilności swojego życzenia.

I jeszcze należy wiedzieć, że całe „rozprzestrzenienie” światła od Stwórcy jest podobne do tego, jak ono zawiera w sobie życzenie otrzymywać, tak

również obowiązkowo zawiera życzenie oddawać. Przecież jeżeliby nie to, to byłiby, Stwórca i stworzenie, w całkowitej przeciwności właściwości, w całkowitym oddaleniu, tak jak przeciwność właściwości oddaliłaby ich jeden od drugiego w nieskończoność, jak jest oddalony wschód od zachodu. Dlatego zobowiązane jest całe światło, wychodzące od Stwórcy, zawierać w sobie również i życzenie oddawać, żeby pozostała bliskość właściwości pomiędzy Stwórcą i stworzeniem.

I kiedy otwiera się w stworzeniu życzenie oddawania, przyciąga się do niego ogromne światło od Stwórcy, które ma odniesienie do obudzenia tego indywidualnego życzenia stworzenia. Światło to określone jest wszędzie jako światło hasadim. Jednak pierwsze rozprzestrzenienie od Stwórcy, ponieważ życzenie otrzymywać jest zawarte w nim, nazywa się wszędzie światłem hochma lub światłem Stwórcy.

Zapamiętaj te dwa rodzaje światła i wiedz, że drugie światło – światło hasadim jest o wiele słabsze od pierwszego światła – światła hochma, ponieważ jest przyciągane za pośrednictwem wysiłku i obudzenia samego stworzenia, jego własnymi siłami. Na skutek tego, że życzy ono sobie podobieństwa swoich właściwości ze Stwórcą, gdyż samo pokonuje życzenie otrzymywać i budzi się do życzenia oddawania. Wówczas jak pierwsze rozprzestrzenienie, czyli światło hochma, wychodzi wprost ze Stwórcy i nie mają stworzenia żadnego udziału w jego rozprzestrzenieniu, i dlatego ono jest o wiele wyższe od światła hasadim. I dlatego światło hochma jest określane jako istota życia stworzenia, a światło hasadim jest określane jako światło naprawiania, dla doprowadzenia stworzenia do doskonałości.

A teraz obejrzyjmy cztery stadia, które obowiązkowo znajdują się w każdym stworzeniu. Na początku rozprzestrzenia się światło i oddziela się od Stwórcy jako światło hochma, ponieważ wyłącznie „życzenie otrzymywać” jest w niego włączone. I jest to stadium alef. Następnie wzmaga się w tym świetle życzenie oddawania i przyciąga światło hasadim. Ten wysiłek jest określony jako stadium bet. Następnie rozprzestrzenia się światło hasadim wielkim rozprzestrzenieniem, sens którego będzie opisany niżej. I jest to stadium gimel. A potem, jak oddzieliły się i otworzyły się w całej swojej pełni trzy stadia, powraca i pobudza się siła życzenia otrzymywać, która włączona jest w pierwsze rozprzestrzenienie, i powraca przyciągnięcie światła hochma.

Ten szczyt doskonałości stworzenia życzenia otrzymywać w parcuście otwiera się w jego pragnieniach do światła hochma. Czyli w tym czasie, kiedy w stadium bet było nieobecne światło hochma w parcuście, a było wyłącznie światło hasadim – po stadium gimel, kiedy objawiła się u stworzenia możliwość ukierunkować się do otrzymania światła hochma, więc to ukierunkowanie określiło w nim życzenie otrzymywać, finalizując w nim kli otrzymywania, czego nie było w pierwszym rozprzestrzenieniu. Dlatego kończy się stworzenie kli otrzymywania wyłącznie w stadium dalet, które nazywa się również drugim wysiłkiem.

A po ukończeniu stadium dalet w Ejn Sof, odbyło się w nim cimcum, co oznacza zniknięcie życzenia otrzymywać z tego stadium dalet. Doprowadziło to do zniknięcia z niego światła Ejn Sof.

Więc opisaliśmy cztery stadia, które obowiązkowo znajdują się w każdym stworzeniu:

- stadium alef nazywa się pierwszym rozprzestrzenieniem lub hochma;

- stadium bet nazywa się pierwszym wysiłkiem lub bina;
- stadium gimel nazywa się drugim rozprzestrzenieniem lub Z'A;
- stadium dalet nazywa się drugim wysiłkiem lub malchut.

W których dwa rozprzestrzenienia są określane jako „męskie”, ponieważ są właściwościami oddawania, wychodzącymi ze Stwórcy:

- pierwsze rozprzestrzenienie – jest to rozprzestrzenienie światła hochma;
- drugie rozprzestrzenienie – jest to rozprzestrzenienie światła hasadim.

I dwa wysiłki są to dwie „żeńskie” części, ponieważ są obudzeniem i wysiłkiem życzenia poprzez swoje siły, gdzie:

- pierwszy wysiłek – jest to obudzenie stworzenia do „życzenia oddawania”, które stało się korzeniem dla światła hasadim;
- drugi wysiłek – jest to obudzenie stworzenia do „życzenia otrzymywać”, które stało się kli otrzymywania dla parcufa w całej niezbędnej pełni; i nazywa się wszędzie stadium dalet.

Te stadium dalet nazywa się „centralną kropką” świata Ejn Sof, i właśnie o niej mówił Ari w powiedzianym: „I wtedy skrócił Nieskończony siebie w kropce centralnej swojej”. Nazywa się ona tak dlatego, że jest to kli dla otrzymania światła Ejn Sof, które nie ma miary i granic. I dlatego określa się jej stan, jako wewnętrzna i centralna kropka tego świata. Światło otacza ją, łącząc się z nią we wszystkich jej objawieniach tak, że nie ma jemu granic. Ponieważ wyłącznie w ten sposób jest możliwe, żeby utrzymała or elion nieograniczenie.

Wówczas kiedy w otrzymujących kelim, co od cimcuma i dalej, czyli w najniższych stworzeniach, w nich określają się kelim otrzymywania, jako utrzymujące światło swoją wewnętrzną częścią, wewnętrzną swoją istotą. Innymi słowy, ścianki kelim, którymi są ich cztery wewnętrzne stadia, tworzą granice i określają miarę światła w nim. I to na skutek awijut w kelim.

Wtenczas jak w Ejn Sof, gdzie światło i kli znajdują się w prostej jedności, w stanie „On i imię Jego jednością”, kli absolutnie nie ogranicza światła znajdującego się w nim, i dlatego światło w nim jest nieskończone.

Obejrzeliliśmy dokładnie pojęcie centralnej kropki świata Ejn Sof i wyjaśniliśmy, że nie mówi się o materialnym „miejscu” lub „przestrzeni”, a stadium dalet w Ejn Sof nazywa się tak według swojego stanu prostej jedności z or elion. A pojęcie „cimcum”, które odbyło się w centralnej kropce, było opisane wyżej w p.40.

60. Duchowa odległość została wyjaśniona w p.30. Mówiło się również o tym, że w Ejn Sof nie było żadnego oddalenia pomiędzy centralną kropką, która przedstawia sobą kli, i światłem. Jednak po tym, jak skróciło światło siebie z wewnętrznej części centralnej kropki, otworzyła się tym samym różnica jej właściwości od właściwości światła. Przecież w or elion absolutnie nie są obecne życzenia otrzymywać, a kropka – jest to „życzenie otrzymywać”, różniąca się od światła. A ponieważ zmieniły się właściwości jednego w stosunku do drugiego, więc one stały się oddalone jeden od drugiego na miarę tych zmian. I powiedziano to w słowach Ari: „i oddaliło się”.

70. Cztery stadia są nazywane również 4 strony. I jak wskazał Ari, chociaż cimcum odbyło się w centralnej kropce, czyli w stadium dalet, lecz światło zniknęło również ze wszystkich czterech stadiów, ponieważ nie ma w duchowym cząstkowego działania. Dlatego światło zniknęło również z trzech pozostałych stadiów.

Po cimcumie pozostała okrągła przestrzeń

4) I pozostało: wolne miejsce⁸⁰, powietrze i pusta przestrzeń wokół centralnej kropki. To cimcum było równomiernym⁹⁰ wokół tej puste centralnej kropki, tak, że miejsce tej przestrzeni było okrągłe ze wszystkich stron¹⁰⁰, równomierne całkowicie, a nie w postaci prostokątów z wystającymi kątami, ponieważ i Ejn Sof skrócił siebie w postaci kręgu, równomiernego ze wszystkich stron.

Or pnimi

80. Było opisane wyżej, w punktach 4 i 5.

90. Wyjaśnienie: bez podzielenia na małe i wielkie poziomy. I nie ma miejsca na pytanie, jak na skutek zniknięcia ze światła centralnej kropki otworzyła się różnica jej właściwości od światła, jak również objawiły się różne miary i różnice właściwości trzech poprzednich poziomów, że stadium gimel jaśniejsze od centralnej kropki, ponieważ miara jego życzenia otrzymywać jest mniejsza, niż w stadium dalet, a stadium bet jaśniejsze od trzeciego, gdyż miara życzenia w nim jest mniejsza, niż w stadium gimel, a stadium alef najjaśniejsze, tak jak miara życzenia otrzymywać w nim jest mniejsza, niż u wszystkich, i dlatego różnica jego właściwości nie jest tak odczuwalna jak u innych.

Lecz jeżeli są większe i mniejsze poziomy, dlaczego mówi Ari, że „cimcum wokół kropki było równomiernym”? Rzecz w tym, że cimcum nie obróciło centralnej kropki w „sof”. Inaczej byłoby powiedziane, że światło zniknęło z tej kropki na skutek różnicy jej właściwości od światła i ona objawiłaby z tego powodu właściwość „sof”, koniec, co oznacza najmniejszy poziom, poniżej którego nie ma mniejszego.

Jak już było powiedziane, trzy poprzednie stadia są ważniejsze i wyższe od centralnej kropki. Lecz nie jest to tak, przecież cimcum wynikło nie z powodu różnicy właściwości kropki od poprzednich stadiów, przecież taka różnica nie jest możliwa w malchut świata Ejn Sof, gdzie nie ma żadnej różnicy właściwości pomiędzy nią a światłem. Tam oni oboje są w prostej jedności, i jak powiedziano: „On i imię Jego jednością”.

A cała przyczyna cimcuma w tym, że objawiło się u stworzenia proste życzenie stworzyć światy (p.40). To oznacza, że stworzenie dąży do tego podobieństwa właściwości, które będzie otwarte za pośrednictwem stworzenia światów, czyli otrzymywać, żeby stworzyć zadowolenie Stwórcy. I jest w tym dodatkowa i bardzo wysoka przewaga:

- tak jak ta czynność – czyste oddawanie (aszpaa), ponieważ całe życzenie stworzenia – stworzyć zadowolenie dla Stwórcy, a nie dla

własnych potrzeb, dlatego całkowicie upodobniają się jego właściwości z or elion i połączony jest ze Stwórcą całkowitym zlaniami się;

- z drugiej strony pozwala to stworzeniu pogłębić i powiększyć swoje kli otrzymywania nasłódzenia bez żadnych ograniczeń, tak jak ta forma otrzymywania nasłódzenia (z zamiarem dla Stwórcy) nie tworzy żadnej różnicy właściwości ze Stwórcą, ponieważ wychodzi z życzenia oddawać.

I jak powiedzieli mędrzy w Babilońskim Talmudzie (Masechet Kiduszyn, list 4 str.1): jeżeli pan młody jest szanowanym człowiekiem, to zamiast tego żeby dawać wykup za pannę młodą i otrzymać ją, on otrzymuje wykup od niej. I tym ona również staje się jego, ponieważ dać szanowanemu człowiekowi jest równe temu, jak i otrzymać od niego. Czyli „otrzymywanie dla oddawania” jest to również oddawanie, a nie otrzymywanie. Przecież zgoda szanowanego człowieka otrzymać od niej sprawia jej zadowolenie i jest równoznaczna otrzymaniu prezentu od niego. Jak powiedziano w Torze: „I dał jej”. A sens w tym, że otrzymuje, żeby stworzyć tym zadowolenie kobiecie, ukazując jej powagę swoim otrzymywaniem. Z powiedzianego jest jasne, że główną przyczyną cimcuma było wyłącznie pragnienie do nowej formy – „otrzymywanie dla oddawania”, która powinna otworzyć się za pośrednictwem stworzenia światów (p.40). A nie na skutek odczucia różnicy właściwości w centralnej kropce, przecież nie ma w niej żadnego awijuta (egoizmu) i żadnego rozróżnienia właściwości. I dlatego cimcum światła nie objawiło w centralnej kropce właściwości „sof”. Dlatego absolutnie niemożliwym jest określić w centralnej kropce cokolwiek jak małe lub duże. O tym powiedział Ari, że „cimcum było absolutnie równomiernym”.

100. Wyjaśnienie: ponieważ obowiązkowo po skróceniu wynikł jakiś obraz. Chociaż cimcum, jak było opisane wyżej, odbył się w podobieństwie, a nie na skutek różnicy właściwości, lecz po skróceniu i zniknięciu światła z tej centralnej kropki objawiło się, że nie może or elion połączyć się z nią z powodu jej wielkiego życzenia otrzymywać.

A ponieważ to objawiło się, więc spadła ona z poziomu, na którym znajdowała się w Ejn Sof. I teraz ona należy do właściwości „sof”, co oznacza awijut (grubość), i różnica od właściwości światła taka, poniżej której nie ma nic. Ponieważ teraz wyłącznie centralna kropka pozostała pustą przestrzenią i nie jest przydatna więcej dla obłóczenia światła (p.6), a trzy poprzednie stadia pozostały w swojej czystości (zakut), i one, jak i przedtem, po skróceniu są przydatne dla obłóczenia w nie światła.

Razem z tym zostało wyjaśnione wyżej, że centralna kropka nie stała się właściwością „sof”, jak mówi Ari w słowach: „miejsce tej przestrzeni było okrągłe ze wszystkich stron”, on chce powiedzieć: „nie sof, a podobnie właściwościom sof”, tak jak koniec kręgu znajduje się w jego centrum. W ten sposób można pokazać te 4 stadia jak 4 kręgi, jeden w drugim, podobnie do obłóczenia cebuli, w której centralny krąg – jest to stadium dalet, otacza go stadium gimel, następnie stadium bet i stadium alef.

Widzimy, że w danym obrazie nie są określone właściwości góra-dół, prawo-lewo, tak jak na przykład stadium alef, w pierwszej swojej połowie znajduje się powyżej wszystkich, a w drugiej połowie poniżej wszystkich, i

tak samo reszta stadiów. I dlatego nie ma u nich góry i dołu, jak również prawego i lewego. Do tego stopnia, że nie ma w żadnym stadium przewagi nad innymi, a wszystkie są równe, podobne, jednakowe. I jak już było wyjaśnione, przyczyną cimcum była nie różnica właściwości, jak upewnia nas Ari, cimcum było okrągłe ze wszystkich stron i całkowicie równomierne.

Ponieważ światła Ejn Sof są równomierne, więc i cimcum również było równomierne, czyli w postaci kręgu.

5) A przyczyna w tym, że ponieważ światło Ejn Sof jest całkowicie równomierne, zobowiązane jest ono i cimcum uczynić równomiernym ze wszystkich stron, a nie żeby skrócić siebie z jednej strony bardziej, od innych stron. Jak wiadomo z geometrii, nie ma bardziej równomiernej formy od kręgu²⁰⁰, przecież w prostokącie są kąty³⁰⁰, podobnie jak w trójkącie⁴⁰⁰ i w innych figurach. A dlatego zobowiązane być cimcum Ejn Sof w postaci kręgu.

Or pnimi

200. Było opisane wyżej.

300. Wyjaśnienie. Jeżeliby było tam rozróżnienie góra-dół, prawo-lewo, zostałyby to wyrażone w postaci prostokąta, w którym cztery strony są jak wyrażenie czterech stadiów. A ponieważ to nie tak, to znaczy nie ma różnicy właściwości, więc niezbędnym jest pokazać cimcum w postaci kręgu, w którym nie ma pojęć rozróżnienia, jak powiedziano wyżej.

400. Wskazuje na poziom, w którym są wyłącznie 3 stadia, a stadium dalet jest nieobecne. Czyli są wyłącznie trzy strony: góra, prawo, lewo i jest nieobecna dolna strona. Taka figura jest nazywana trójkątem.

Rozdział 2

Wyjaśnia, że ze światła Ejn Sof wyciągnął się kaw w światy, które były stworzone w miejsce przestrzeni, która została skrócona. Zawiera pięć punktów:

- 1) Z Ejn Sof przeciągnął się kaw wewnątrz przestrzeni.
- 2) Wierzchołek kawa dotyka Ejn Sof, lecz nie jego koniec.
- 3) Po kawie opuściło się światło Ejn Sof w światy.
- 4) Wszystkie światy znajdują się w przestrzeni, która została skrócona.
- 5) Do cimcuma były On i imię Jego jednością, i nie może rozum poznać Jego.

Z Ejn Sof przyciągnął się kaw wewnątrz przestrzeni.

1) Po skróceniu, kiedy pozostało miejsce przestrzeni i wolne, puste powietrze w samym centrum światła Ejn Sof¹, tym objawiło się miejsce, w którym mogły istnieć neecalim, niwraim, ecurim i naasim stworzenia. Wtedy wyciągnął się ze światła Ejn Sof² kaw jeden prosty z okrągłego światła Jego³, z góry w dół⁴, opuścił się wewnątrz tej przestrzeni.

Or pnimi

1. Nie pomył się myśląc, że na skutek cimcuma w centralnej kropce, odbyły się jakiegokolwiek zmiany również w Ejn Sof. Przecież nie ma w duchowym pojęcia zniknięcia lub zamiany i dlatego nie ma niezbędności mówić o tym w miejscu tak wysokim, jak Ejn Sof. A cimcum to odbyło się w zupełnie nowym stanie, w nowej istocie, dodatkowym do świata Ejn Sof. W ten sposób, że świat Ejn Sof pozostał w całej swojej prostej jedności, jakim był do cimcuma, w stanie „On i imię Jego jednością”. A cimcum odbyło się w centralnej kropce dla stworzenia nowego świata, z którego zniknęło światło i pozostało miejsce przestrzeni i pustki. W tym miejscu i przestrzeni były stworzone wszystkie światy, jak to będzie opisane niżej.

2. Nie należy rozumieć tego działania w jego zwykłym sensie, jak jakieś ludzkie działanie, że na początku czynił tak, a później inaczej, zaprzestając poprzedniego działania. Dlatego że nie ma większego zmaterializowania duchowego, niż tego typu wyobrażenie, ponieważ w Stwórcy nie ma przypadkowości i zmian, jak napisano: „Ja AWA’Ja nie zmieniam”.

I chociaż nie mówi się o istocie Stwórcy, a wyłącznie o świetle, które rozprzestrzenia się z Niego. Lecz ponieważ nie ma zmian, przypadkowości i ruchu w istocie Stwórcy, a On znajduje się w absolutnym spokoju, wynika stąd, że te same prawa powinny być dostrzegane i w świetle, które rozprzestrzenia się od Niego, dopóki ono jeszcze nie sięgnęło stworzenia, dopóki nie obłóczyło się w kelim. Podobnie do tego, kiedy ono dopiero wychodzi z istoty Stwórcy, do stworzenia, odnowionego, nowostworzonego, otrzymującego od Niego.

Jak już wyjaśniliśmy, wszystkie odnowienia zawarte są w kli stworzenia, czyli w „życzeniu otrzymywać”, które jest w stworzeniu. To życzenie, chociaż i jest duchowe, jednak jest wyłącznie odnowieniem właściwości i mijającym, ponieważ rzecz jasna nie działa w Jego istocie. Wówczas kiedy światło obłaczące się w kli nie odnawia się, gdyż pochodzi z istoty Stwórcy, „jesz mi jesz” – istniejące z istniejącego.

Lecz co dotyczy oddziaływania światła na kli, to w tej mierze, w której kli pobudza się pod oddziaływaniem or elion, pojawia się w nim odnowienie, które to rzecz jasna jest mijające. I wiedz, że całe odnowienie i rozprzestrzenienie, zejście poziomów – wszystkie one działają wyłącznie na miarę pobudzenia kli i otrzymania przez niego or elion, ponieważ wyłącznie to wywołuje zmiany i różnorodności. Lecz światło, kiedy jest samo w sobie, zawsze znajduje się w absolutnym spokoju, ponieważ wychodzi z istoty Stwórcy. I zrozum to dobrze, i pamiętaj w ciągu całego czasu tej nauki, dokładnie w każdym jej słowie.

I zgodnie z powiedzianym zrozum, że or elion nie przestaje świecić stworzeniom nawet na moment i nie jest poddawane zmianom i odnowieniom, a znajduje się w absolutnym spokoju. A pojęcia cimcuma i zniknięcie światła, o których mówi się tu, omawiane są wyłącznie na miarę pobudzenia kli, czyli centralnej kropki.

Wyjaśnienie: chociaż or elion nie przestaje świecić, jednak kli nie otrzymuje teraz niczego od tego świecenia, gdyż zmniejszyło się, czyli zmniejszyło „życzenie otrzymywać”, co jest w nim, to znaczy, że nie życzy sobie otrzymywać w stadium dalet, czyli w centralną kropkę, a wyłącznie w trzech poprzednich stadiach, co są w nim, w których życzenie otrzymywać jest słabe i życzenie oddawania panuje tam (patrz p.50).

Czyli or elion nie odczuwa w ogóle żadnego cimcuma i nie zmienia swojego działania, a tak samo jak świeciło w Ejn Sof, tak samo świeci i podczas cimcuma, i po cimcum, i we wszystkich światach razem, i nawet w świecie Asia nie przestaje świecić nawet na moment. Lecz same kelim czynią wszystkie te zmiany, tak jak otrzymują nie całe światło, a wyłącznie w swojej mierze, czyli „na miarę życzenia otrzymywać”, co jest w nich.

Z powiedzianego zrozum, że słowa Ari: „wyciągnął się ze światła Ejn Sof kaw jeden” oznaczają, że miejsce przestrzeni samo w sobie, czyli kli, które stało się puste od światła Ejn Sof, właśnie ono przyciągnęło wyłącznie kaw z całego światła Ejn Sof, na skutek małego „życzenia otrzymywać”, które objawia się w nim. Ponieważ miara otrzymywania światła teraz, po skróceniu jego stadium dalet, nazywa się kaw.

Czyli w stosunku do poprzedniego otrzymywania światła w stadium dalet, kiedy światło wypełniało całe miejsce w całości, teraz, kiedy nie ma u kli tego wielkiego życzenia otrzymywać w stadium dalet, a wyłącznie trzy poprzednie stadia życzenia, w których jest wyłącznie słabe życzenie otrzymywać, określa się to jak stan, w którym kli otrzymuje ze światła Ejn Sof nie więcej niż jeden kaw.

A reszta miejsca tego kli pozostaje pusta, wolna od światła, gdyż jest niewystarczający ten cienki kaw, który ono otrzymuje teraz, żeby wypełnić całe miejsce tego kli, które pojawiło się u niego na skutek uwolnienia od napełnienia stadium dalet, które skróciło siebie od otrzymywania światła.

Jak wyjaśniliśmy, or elion absolutnie nie przerywa świecenia z przyczyny cimcuma, jak również absolutnie nie zmienia się w nowej postaci, kiedy przeciągnęło się w postaci jednej linii, jednego kawa. Ta wielka zmiana odbyła się z przyczyny otrzymującego kli, które zmniejszyło siebie, tak jak teraz nie może otrzymywać od światła Ejn Sof niczego, oprócz bardzo małej miary światła, która nazywa się kaw, czyli otrzymuje włącznie na miarę swojego życzenia i nie życzy sobie więcej od tej miary.

3. Sens figury w postaci kręgu, okręgu był wyjaśniony przez nas wcześniej (rozd.1, p.100), że nawet po cimcum, pozostało or elion w postaci kręgu, co oznacza bez rozróżnienia poziomu. A wszystkie jego cztery stadia są równe według swojego duchowego poziomu (patrz rozdz.1, p.100). Przyczyna tego jest w tym, jak powiedziano wyżej w poprzednim omówieniu, że pojęcia odnowienia, przypadkowości, zmian absolutnie nie działają w or elion, a wszystkie te wyżej powiedziane typy odnowienia to nic innego, jak tylko stosunek i wzajemne oddziaływanie kelim.

4. Pamiętaj, że mówi się nie w zbliżonych terminach i wyobrażonych obrazach, podobnie do tego, jak mówi się o obserwowanym w materialnym świecie, a jasny obiekt określany jest jako wyższy, a grubszy określany jest jako niższy (patrz rozdz.1, p.6).

Wszystko, co można zrozumieć w rozprzestrzenieniu światła od Stwórcy i przejściu jego do stworzenia, to w większości odnowienie zmiany właściwości w stworzeniu, czyli „życzeniu otrzymywać”, odnawiające się w nim, czego nie ma w Stwórcy. I z tego powodu określa się stworzenie jako oddalone, grube, nikczemne, niższe w stosunku do Stwórcy – ponieważ różnica właściwości od Stwórcy stworzyła wszystko to i oddziela jego od Stwórcy do bycia stworzeniem. A jak już wiadomo, różnica właściwości, czyli „życzenie otrzymywać” nie otwiera się od razu, a gromadzi się i przejawia się stopniowo w porządku czterech stadiów rozwoju życzenia, dopóki nie otrzyma końcowej największej formy wyłącznie w stadium dalet.

Wychodzi na to, że jeżeli życzenie otrzymywać jest najslabsze, czyli życzenie pierwsze z czterech stadiów, więc ono uważa się jako najbliższe do Stwórcy, i dlatego jest ważniejsze, czystsze i wyższe od reszty, ponieważ różnica właściwości jego i Stwórcy nie jest wielka, jak u pozostałych trzech stadiów. A stadium bet, u którego życzenie jest większe od stadium alef, jest oddalone od Stwórcy dalej, ponieważ jest grubsze i niższe, niż stadium alef. I tak aż do stadium dalet, które jest oddalone od Stwórcy najdalej, jest najgrubsze, niezmiennie i niskie.

Jak powiedział Ari, kaw przyciągnął się „z góry w dół”, czyli od stadium alef do stadium dalet, które jest najniżej. I te pojęcia „góra” i „dół” tworzą się teraz, z pojawieniem kaw, dlatego że do cimcuma, nie są rozróżniane tam góra i dół (patrz rozdz.1, p.100).

A po tym jak światło przybrało formę kawa, co oznacza, że kli otrzymało go nie we wszystkie swoje cztery stadia, a wyłącznie w trzy pierwsze stadia, a stadium dalet pozostało ciemne, bez światła, tylko teraz jest określone stadium dalet jako grube, niezmiennie i niskie. I nad nim rozprzestrzeniają się trzy poprzednie stadia, w porządku swojej czystości i bliskości ku Stwórcy. Lecz podczas cimcuma, kiedy zniknęło światło ze wszystkich

czterech stadiów jednocześnie, nie było jeszcze tej różnicy pomiędzy stadiami (patrz rozdz.1, p.100).

Wierzchołek kawa dotyka Ejn Sof, lecz nie jego koniec.

2) Wierzchołek kawa⁵ wychodzi z Ejn Sof i dotyka go⁶, jednak koniec kawa z dołu, w końcu jego⁷, nie dotyka światła Ejn Sof.

Or pnimi

5. Czyli stadium alef z czterech stadiów.

6. Stadium alef, wierzchołek kawa, jest najbliższy do Ejn Sof, czyli do Stwórcy i dlatego mówi się, że on Jego dotyka, czyli różnica jego właściwości nie jest tak wielka, żeby oddzielić go od Stwórcy.

7. Z dołu, w końcu wskazuje na stadium dalet, które znajduje się najdalej od wszystkich i najniżej (patrz rozdz.2, p.4), które nie otrzymuje teraz or elion i dlatego nie dotyka or elion, a jest oddzielone od niego.

Po kawie opuszcza się światło Ejn Sof w światy.

3) I po kawie przyciągnęło się i opuściło się światło Ejn Sof w dół.

Wszystkie światy znajdują się w tej przestrzeni, która skróciła się.

4) I w tej przestrzeni urodził, stworzył, uczynił wszystkie te światy⁸.

Or pnimi

8. Mówi się o czterech światach: Acilut, Bria, Jecira, Asia, które włączają w siebie wszystkie światy z nieskończoną ilością ich składników. I te cztery światy wychodzą z czterech stadiów:

- ze stadium alef – Acilut;
- ze stadium bet – Bria;
- ze stadium gimel – Jecira;
- ze stadium dalet – Asia.

Do cimcuma były On i imię Jego jednością, i nie może rozum poznać Jego.

5) Do tych czterech światów był Ejn Sof⁹. On jedyne i imię Jego jedyne w jedności cudownej i tak wysokiej swojej¹⁰, że nawet u aniołów, bliskich do Niego, nie ma sił poznać Jego Nieskończoność²⁰, i nie stworzono rozumu, zdolnego poznać Jego, ponieważ nie ma w Nim miejsca, nie ma granic, nie ma imienia³⁰.

Or pnimi

9. Które, jak powiedziano wyżej nazywane: Acilut, Bria, Jecira, Asia i zawierają wszystkie światy. Przed tym, czyli do cimcuma, cztery stadia nie były określane jako znajdujące się jedno nad drugim (rozdz.2, p.4), a były w prostej jedności (rozdz.1, p.30), bez żadnych różnic pomiędzy poziomami, pomiędzy światłem i kli, były w stanie „On i imię Jego jednością”.

10. „On” wskazuje na or elion, a „imię Jego” wskazuje na życzenie otrzymywać, obowiązkowo znajdujące się tam (rozdz.1, p.30). Gematria „imię Jego” równa gematri „życzenie”, co wskazuje na „życzenie otrzymywać”.

20. Czyli teraz, po tym jak stworzone zostały światy, nawet u aniołów, najbardziej bliskich do Niego stworzeń, nie ma poznania Ejn Sof.

30. Tam, w Ejn Sof, On i imię Jego jednością, i zupełnie nie różnią się ani miejsce, ani kli, jak powiedziano wyżej, i dlatego nie jest zdolny i stworzony rozum poznać Jego, tak jak nie ma poznania w świetle bez kli.

WEWNĘTRZNE SPOSTRZEGANIE

Przede wszystkim niezbędnym jest wiedzieć, że wówczas, kiedy mowa idzie o pojęciach duchowych, niezależnych od czasu, miejsca, ruchu, i co więcej – o boskim, nie posiadamy słów, żeby wypowiedzieć i wyrazić te pojęcia, dlatego że całe bogactwo naszych słów jest wzięte z odczuć „wyobrażonych” organów zmysłów. I jak można korzystać z nich tam, gdzie organy zmysłów i wyobraźnia nie panują? Na przykład, nawet jeżeli weźmiemy najsubtelniejsze słowo naszego świata – światło, to również i ono jest przedstawione i uświadomione przez nas jako światło słońca lub światło rozumu, itd.

A jeżeli tak, to w jaki sposób można wyrazić nimi pojęcia duchowe, boskie, przecież one, rzecz jasna, nie dadzą uczącemu się żadnych prawidłowych pojęć? I co więcej, kiedy trzeba odtworzyć za pomocą tych słów, pisząc w książce, pojęcia wykorzystane w nauce, jak to jest przyjęte w naukowych badaniach? Przecież jeżeli będzie niepowodzenie nawet w jednym słowie, nieprawidłowo wykorzystanym dla pożądanego celu, natychmiast uczący się będzie się płątać i pomyli wszystkie pojęcia w całości.

I dlatego wybrali kabbaliści szczególny język dla swojej nauki, który nazwali językiem gałęzi, ponieważ nie ma u nas jakichkolwiek obiektów lub zarządzania jakimikolwiek obiektami w naszym świecie, które nie pochodziłyby z ich korzeni w wyższym świecie. Co więcej, wszystko to, co jest w naszym świecie, zaczyna się w świecie wyższym, a następnie stopniowo schodzi w nasz świat. Dlatego kabbaliści znaleźli gotowy język, za pomocą którego mogli przekazać jeden drugiemu swoje poznania za pomocą mowy i pisma z pokolenia na pokolenie. Dlatego że wzięli imiona gałęzi w naszym świecie i każde imię mówi samo za siebie, jakby wskazuje palcem na swój wyższy korzeń, znajdujący się w systemie wyższych światów.

I zwróć na to szczególną uwagę, dlatego że wiele razy spotkasz w książkach kabbaly dziwne wyrazy, nieznane czasami ogółowi ze słyszenia. I dlatego, po tym jak wybrali ten język, żeby wszystko wyrazić za jego pomocą, czyli „język gałęzi”, jak oni mogą opuścić jakąkolwiek gałąź, nie wykorzystując jej z powodu „niskości”, i nie wyrazić poprzez nią pożądanego pojęcia, przecież nie ma w naszym świecie jakiegokolwiek innej gałęzi, żeby zastąpić nią opuszczoną. I podobnie do tego jak dwa włosy nie rosną z jednego otworu, tak nie ma u nas dwóch gałęzi, które mogłyby mieć odniesienie do jednego korzenia. I rzecz jasna niemożliwe jest gubić pojęcia w nauce, które powinny być wyrażone w tak „niski” sposób. Co więcej, taka utrata zaszkodzi i pociągnie za sobą wielką plataninę w całym ciągu nauki, gdyż nie ma innej takiej nauki pośród wszystkich nauk świata, w której pojęcia zostałyby związane jedne z drugimi w postaci przyczyny i skutku, jak w nauce kabbaly, w której pojęcia są wzajemnie połączone i są zależne jedne od drugiego od początku do końca. I dlatego tu nie ma żadnej swobody dla życzenia zmienić, zamieniając wyrazy „złe” na „dobre”. I powinni zawsze bardzo dokładnie doprowadzać tą gałąź, która wskazuje na swój wyższy korzeń, i bardzo dokładnie mówić o niej, żeby znaleźć dokładne określenie, jasne wszystkim pojmującym badaczom.

Jednak ci, u których jeszcze nie zostały otworzone oczy dla or elion, i u których póki co nie ma tej wiedzy o odniesieniu gałęzi naszego świata do ich korzeni w wyższych światach, znajdują się w stanie ślepych, macających ścianę, ponieważ nie rozumieją żadnego słowa w jego rzeczywistym sensie. Przecież każde słowo jest to imię gałęzi, która ma odniesienie do korzenia. I wyłącznie jeżeli otrzymają wyjaśnienie z ust mędrca, który objaśni im pojęcia w zwykłej mowie, co jest podobne do kopiowania z języka na język, z języka gałęzi na ludzką mowę. I wówczas będzie mógł objaśnić duchowe pojęcia jakąś metodą.

Dołożyłem wysiłku w mojej analizie, żeby wyjaśnić 10 sfirot, tak jak tego nauczył nas Boski mędrzec Ari, zgodnie z ich duchową czystością, wolną od jakichkolwiek zmysłowych pojęć. W ten sposób, żeby każdy początkujący mógł przystąpić do uczenia się tej nauki i nie miał niepowodzenia w postaci jakiegokolwiek zmaterializowania lub pomyłki, i zrozumienie tych dziesięciu sfirot otworzy również możliwość obejrzenia i poznania, jak też pojmowania reszty pojęć tej nauki.

Rozdział 1

„Wiedz, że zanim stworzono stworzenia, or paszut wypełniało całą realność” (Ari, „Ec haim”, szaar 1, ejhal 1). Te słowa potrzebują wyjaśnienia. Zanim były stworzone światy, w jaki sposób istniało tam miejsce dla realności, żeby „or paszut wypełniało wszystko”? Jak również, że objawiło się życzenie skrócić się, żeby „otworzyć tym doskonałość Jego działań” – z powiedzianego w książce może się wydawać, że była tam jakaś niedoskonałość? Jak również pytanie o centralnej kropce, „która jest w Nim”, w której to odbyło się cimcum – jest to bardzo dziwne, przecież on już powiedział, że tam „nie było ani rosz, ani sof”, a jeżeli tak, to w jaki sposób jest centrum? Przy tym wszystkim słowa te są głębokie jak morze i dlatego powinienem bardzo dokładnie je wyjaśnić.

Nie ma nic w stworzeniu świata, co nie istniałoby w Ejn Sof. Pojęcia, przeciwne sobie w naszym przyjmowaniu, znajdują się w Ejn Sof w prostym połączeniu i jedności.

1) Wiedz, że nie ma nic w naszym świecie, ani w tym, co odczuwamy naszymi organami zmysłów, ani w tym, co poznajemy naszym rozumem, co nie istnieje i nie znajduje się w samym Stwórcy, przecież wszystko wychodzi z Niego i nic nie może dać tego, czego nie byłoby w Nim. I to pytanie bardzo dokładnie zostało wyjaśnione w księgach. Jednak niezbędnym jest zrozumieć, że te pojęcia, które w naszym odczuciu są podzielone lub przeciwne, na przykład pojęcie „nauka” różni się od pojęcia „słodkość”, przecież nauka i słodkość – dwa różne pojęcia, lub pojęcie „czyniący” – ono rzecz jasna różni się od pojęcia „czyn”, przecież czyniący i jego czyn – dwa różne pojęcia. A co więcej pojęcia przeciwne, takie jak słodycz i gorycz, itd., one rzecz jasna są określone każde same przez siebie. Jednak w Stwórcy znajduje się nauka i nasłodzenie, słodycz i gorycz, czyniący i czyn, i reszta różniących się właściwości i form, wszystkie one są włączone i połączone w Jego or paszut, bez rozróżnienia i oddzielenia pomiędzy sobą, w kategorii „Jeden, Pojedynczy, Jedyny”. Jeden – wskazuje na to, że On jest całkowicie jednorodny. Pojedynczy – wskazuje, że wychodząca z Niego cała ta mnogość form, połączona jest w Nim w jedności, w Jego istocie. Jedyny – wskazuje, że chociaż On wykonuje wiele działań, jednak jedyna siła czyni to wszystko, i wszystkie one ponownie powracają i łączą się w jedno, i ten jedyny obraz pochłania wszystkie formy, które powstają przed nami w Jego czynach. I jest to bardzo subtelne pojęcie, co nie każdy rozum może znieść, przyjąć to. Ramban objaśnia w komentarzach do księgi „Jecira” pojęcie Jego jedności w postaci Jeden, Pojedynczy, Jedyny: „Istnieje różnica pomiędzy (pojęciami) Jeden, Pojedynczy, Jedyny”. I wyjaśnia: „Kiedy On łączy czyny w jedną siłę, nazywa się Jedyny. Kiedy On dzieli czyny, każda jego część nazywa się Pojedynczą. A kiedy On całkowicie jednorodny, nazywa się Jeden”. Wyjaśnienie: „łączy czyny w jedną siłę” oznacza, że działa, żeby nasłodzić, jak odpowiada to Jego jedności i nie ma zmian w Jego działaniach. „Kiedy On dzieli czyny”, czyli Jego działania różnią się jedno od drugiego, i wygląda jakby był czyniący dobro i czyniący zło, więc nazywa się Pojedynczy, ponieważ we wszystkich Jego różnych czynach jest jedyna właściwość –

nasłodzić. I widzimy, że On – jedyny we wszystkich działaniach i nie zmienia się w różnych czynach. „A kiedy jest On całkowicie jednorodny, więc nazywa się Jeden”, czyli Jeden – wskazuje na Jego istotę, że w Nim wszystkie przeciwieństwa – w całkowitej jednorodności. I jak pisze Ramban: w Nim poznający, poznawane i wiedza jest jednym. Tak jak bardzo mocno wznesione Jego myśli nad naszymi myślami i Jego drogi nad naszymi drogami.

Dwie różnice w oddziaływaniu z góry: do jego poznania przez otrzymujących i po jego otrzymaniu.

2) I naucz się na przykładzie tych, którzy jedli „Ma’N” (manna). Ma’N nazywa się „chlebem z niebios”, dlatego że on nie materializuje się w obłóczeniu naszego świata. Powiedzieli mędrzy, że każdy odczuwa w nim wszystko to, czego pragnie. Widzimy, że w nim obowiązkowo są przeciwne sobie właściwości, czyli jeden odczuwa w nim słodki smak, a drugi smak ostry lub gorzki, i w samym Ma’N były, rzecz jasna, włączone obie przeciwności razem, gdyż nic nie może dać tego, czego nie byłoby w nim. A jeżeli tak, to w jaki sposób mogą dwa przeciwieństwa być w jednym obiekcie?

Powinniśmy bezwzględnie wyznać, że on prosty i wolny od obydwu smaków, i wyłącznie stworzony z nich w ten sposób, że materialny otrzymujący może wydzielić dla siebie ten smak, który zechce. I na tym przykładzie zrozum każde duchowe pojęcie, że samo w sobie jest ono jedyne i proste, jednak stworzone z całej mnogości form i właściwości w świecie. Lecz przy jego dojściu do otrzymującego, materialnego i ograniczonego, otrzymujący wydziela w nim jedną oddzielną formę z całej mnogości form, połączonych w tym duchowym obiekcie. Dlatego zawsze należy rozróżnić we wpływie z góry dwa rodzaje: pierwszy – jest to forma wyższego nasłodzenia do momentu przyjscia do otrzymującego, i jest to, póki co, jeszcze or jaszar i ogólne. Drugi – po tym jak nasłodzenie sięgnęło otrzymującego, i na skutek tego ono nabyło jedną oddzielną i indywidualną formę w podobieństwie z właściwościami otrzymującego.

Jak można zrozumieć to, że neszama – jest to część Stwórcy?

3) I tym my sięgamy zrozumienia tego, co kabbaliści mówią o istocie pojęcia „neszama” – dusza: „neszama jest to część Stwórcy z góry i nie ma w niej żadnych zmian w odniesieniu do całego, oprócz tego, że neszama jest to część, a nie całość. Jest to podobne do kamienia odłupanego od skały, gdyż istota kamienia i istota skały są jednakowe, i nie ma żadnej różnicy pomiędzy kamieniem i skałą, oprócz tej, że kamień jest to wyłącznie część skały, a skała jest to całość”.

Takie są pokrótce słowa mędrców i słowa te niby bardzo dziwne w swojej istocie, i najtrudniej zrozumieć, jak można objaśnić pojęcia oddzielenia i części od Stwórcy, podobnie do kamienia odłupanego od skały. Przecież kamień odłupany od skały za pośrednictwem kilofa i młota, lecz od Stwórcy – jak i czym można oddzielić jedno od drugiego?

Duchowe oddziela się siłą zmiany właściwości, podobnie jak materialne oddziela się „toporem” – fizycznie oddzielającą siłą.

4) Zanim rozpoczniemy wyjaśnienia tego, wyjaśnijmy istotę pojęcia oddzielenia, działającą w duchowym: wiedz, że duchowe obiekty oddzielone jeden od drugiego wyłącznie zmianą właściwości, czyli jeżeli jeden duchowy obiekt nabiera dwie właściwości, to jest to już nie jeden, a dwa. Pokażemy to na przykładzie dusz (nefesz) ludzi, które również są duchowe. Znane jest duchowe prawo i jego forma jest bardzo prosta, jak powiedziano wyżej. Jest wiele nefesz (dusz), zgodnie z ilością ciał, i dusze świecą w nich, lecz one oddzielone są jedna od drugiej na skutek różnych właściwości każdej z nich. I jak powiedzieli mędrzy, podobnie do tego, jak ich twarze są różne, tak samo i ich zdania są różne. I ma ciało właściwość objawiać właściwości, formę nefesz tak, żeby zostało określone dla każdej nefesz, samej w sobie, że ta nefesz dobra, a inna zła, itd., oddzielnie.

Widzimy, że podobnie do tego, jak materialne obiekty dzielą się, oddzielają się „toporem”, i ruch ich – w oddaleniu znajdowania się jednej części od drugiej, tak samo i duchowe obiekty dzielą się, oddzielając się z przyczyny różnych właściwości pomiędzy częściami, i na miarę ich zmiany – miara odległości pomiędzy częściami. I zapamiętaj to dobrze.

Jak formuje się różnica właściwości w stworzeniu w stosunku do Ejn Sof.

5) Jednak póki co jest to ustawione wyłącznie w naszym świecie w duszach (nefesz) ludzi, lecz w stosunku do neszama, o której powiedziano, że jest to część Stwórcy z góry, póki co nie wyjaśniliśmy, w jaki sposób ona oddzieliła się od Stwórcy do takiego poziomu, że można ją nazwać częścią Stwórcy. I nie można powiedzieć: „zmianą właściwości” – tego w żadnym wypadku nie można mówić, przecież wyjaśniliśmy, że Stwórca jest to orpaszut, zawierające wszystkie różności właściwości i form, włączając również przeciwstawne formy i właściwości, które są w świecie, w prostej jedności, w postaci Jeden, Pojedynczy i Jedyny. A jeżeli tak, w jaki sposób może zostać uformowana zmiana właściwości w neszama, żeby ona różniła się od Stwórcy i na skutek tego została oddzielona i mogła nazywać się „częścią Stwórcy”?

I rzeczywiście, to najsilniej objawia się w świecie Ejn Sof przed cimumem, tak jak cała realność przed nami, wszystkie światy wyższe i niższe razem, określone w dwóch rodzajach: pierwszy – jest to forma całej tej realności przed cimumem, gdzie wszystko było wówczas bez granic i bez końca, i ten rodzaj nazywa się światłem Ejn Sof. Drugi rodzaj – jest to forma całej tej realności po skróceniu i niżej, gdzie wszystko jest już w granicach i miarach, i ten rodzaj nazywa się cztery światy: Acilut, Bria, Jecira, Asia. I wiedz, że w istocie Stwórcy (Acmutu) nie może być przyjmowania z niczego i nie ma w nim żadnych imion i nazw, ponieważ wszystko, czego nie możemy poznać, nie możemy nazwać po imieniu, przecież każde imię jest to poznanie, które wskazuje, jaką właściwość my poznaliśmy w tym imieniu. I dlatego, rzecz jasna, w istocie Stwórcy (Acmutu) nie ma żadnych imion i nazw, a wszystkie imiona i nazwy – wyłącznie w świecie, który rozprzestrzenił się od Stwórcy, i rozprzestrzenienie światła przed cimumem, wypełniające całą realność bez granic i bez końca, nazywa się imieniem Ejn Sof. I zgodnie z tym należy zrozumieć, co określa światło Ejn Sof i w czym ono wychodzi z ogólnej istoty (Acmutu) do takiego poziomu, że można je określić imieniem, jak pytaliśmy wyżej stosunku do neszama.

Wyjaśnienie tego, co mówią mędrcy: „Dlatego dana nam praca i wysiłki jako wynagrodzenie dla neszama, ponieważ otrzymujący datki czuje wstyd”.

6) I żeby zrozumieć chociaż cokolwiek w tak ważnym miejscu, należy dokładnie omówić to. Zajmiemy się biegunem całej tej realności, co jest przed nami - jej ogólnym celem, przecież nie ma działającego bez celu, jeżeli tak, to w czym on jest, ten cel, z przyczyny którego Stwórca stworzył całą tą realność, co przed nami, w wyższych światach i w światach niższych. Jednak mędrcy już powiedzieli nam w wielu miejscach, że wszystkie światy razem były stworzone wyłącznie dla Izraela, wykonującego Torę i przykazania, itd. Wszystko to powszechnie wiadomo.

Przy tym należy zrozumieć pytania mędrców: jeżeli zamiarem przy stworzeniu świata było nasłodzić stworzonych, więc po co było potrzebne Stwórcy stworzenie tego materialnego świata, brzydkiego i pełnego cierpienia, przecież i bez tego, rzecz jasna, mógłby nasłodzić dusze (neszama) ile zechce, wydawałoby się? I po co doprowadzać dusze (neszama) w te ciała, takie brzydkie i brudne? I na to odpowiedzieli, że ten, kto otrzymuje datki, wstydzi się patrzeć w oczy dającego. To oznacza, że w każdym niezasłużonym wynagrodzeniu jest defekt – wstyd przed dającym, i żeby dusze (neszama) uniknęły tego, został stworzony ten świat, w którym istnieje fakt pojęcia pracy i nasłodzenia przez własne wysiłki, ponieważ otrzymują swoją opłatę w zamian za wysiłki, i tym ratują się oni przed odczuciem wstydu.

Jakie jest odniesienie pomiędzy pracą w ciągu 70 lat i wiecznym nasłodzeniem, i nie ma darmowego prezentu, większego niż ten.

7) Te słowa mędrców są bardzo niejasne ze wszystkich stron. Przecież główne nasze pragnienie i modlitwa: „od bogactwa w postaci darmowego prezentu uratuj nas”, i powiedzieli mędrcy, że bogactwo w postaci bezpłatnego prezentu przygotowano wyłącznie dla dusz (neszama) największych w świecie. I najbardziej niezrozumiałe jest ich główne wyjaśnienie, kiedy to tłumaczą, że w bezpłatnym prezencie jest wielki brak, czyli wstyd przed dającym, który objawia się u każdego, kto otrzymał niezasłużony, bezpłatny prezent, i dla naprawienia tej wady przygotował Stwórca ten świat, w którym są pojęcia wysiłku i pracy, dlatego żeby w przyszłym świecie otrzymać swoją opłatę, wynagrodzenie w zamian za starania i wysiłki.

Wyjaśnienie ich jest bardzo niejasne, przecież podobne jest to do człowieka, który mówi innemu: popracuj na mnie przez chwilę i jako wynagrodzenie za to dam tobie wszystkie nasłodzenia świata i zadowolenie pragnień we wszystkich dniach twojego życia. I nie ma bezpłatnego prezentu większego niż ten, przecież wynagrodzenie nie ma żadnego porównania z pracą, ponieważ praca była wykonana w tym świecie, świecie przejściowym, w którym nie ma żadnej wartości w stosunku do wynagrodzenia i nasłodzenia świata wiecznego, i jaka wartość może być w ilości w świecie przejściowym w stosunku do ilości w świecie wiecznym. I co więcej, w stosunku do jakości wysiłku, który nie ma żadnej wartości w stosunku do jakości wynagrodzenia, i jak piszą mędrcy, przygotował Stwórca dla każdego sprawiedliwego SZA'J = 310 światów, itd. I nie można powiedzieć, że jakąś

część wynagrodzenia Stwórcy daje w zamian za przyłożone wysiłki, a resztę jako bezpłatne wynagrodzenie, przecież jeżeli to tak jest, to czemu pomogli mędrcy swoim naprawianiem, przecież pozostaje defekt wstydu przed dającym w odniesieniu do części prezentu, lecz słów ich nie można rozumieć dokładnie, a jest w nich głęboki sens.

Jedną myślą stworzono całe stworzenie. I myśl ta – przyczyna i działanie, i oczekiwane wynagrodzenie, i istota wszystkich wysiłków.

8) I zanim zagłębimy się w wyjaśnienie powiedzianego poprzez mędrców, należy zrozumieć zamysł Stwórcy przy stworzeniu światów i realności, co jest przed nami. Przecież Jego działania nie były w postaci wielu myśli, jak to jest właściwe u nas, ponieważ On – Jeden, Pojedynczy i Jedyne. Dlatego, tak jak On jest prosty, tak i światła wychodzące z Niego proste i jedyne, bez żadnej mnogości form i właściwości. Jak napisano: nie są wasze myśli – Moimi myślami i wasze drogi – Moimi drogami. I dlatego zastanów się i zrozum, że wszystkie imiona i nazwy, wszystkie światy wyższe i niższe, wszystko to jest or paszut – Jeden, Pojedynczy i Jedyne. W Stwórcy jest i wychodzące światło, i zamysł, i działanie, i działający, i wszystko, co tylko serce może zamyślić i wyobrazić, wszystko to jest w Nim Jedno Jedyne.

I w nawiązaniu do tego pomyśl, że jedną myślą stworzono całe stworzenie, wyższe i niższe razem, aż do ogólnego gmar tikun. I ta jedyna myśl – ona działa we wszystkim, i ona – istota wszystkich działań, ona określa cel i ona – istota wszystkich wysiłków, i ona sama – cała doskonałość i oczekiwane wynagrodzenie, jak wyjaśnił wyżej Ramban o kategorii Jeden, Pojedynczy i Jedyne.

Istota cimcuma. W jaki sposób z doskonałego działającego wynikły niedoskonałe działania.

9) Ari bardzo dokładnie pokazał w pierwszych częściach tej książki pojęcie cimcum alef. I pojęcie to – najpoważniejsze ze wszystkich poważnych, ponieważ jest to obowiązkowe, że wszystkie wady i różne braki wychodzą i przychodzą od Stwórcy, jak napisano: promieniuje światłem i tworzy ciemność. I ponieważ wszystkie wady i ciemność jest to rzeczywiste przeciwieństwo Stwórcy, w jaki sposób mogą one wychodzić z Niego i w jaki sposób one przychodzą razem ze światłem i nasłodzeniami w zamyśle stworzenia? I nie da się powiedzieć, że są to dwie myśli, które są oddzielne od siebie, i w żadnym wypadku o tym nie wolno w ten sposób myśleć. A jeżeli tak, to w jaki sposób wszystko to wychodzi ze Stwórcy do naszego świata pełnego brudu, cierpienia, i jak one manifestują się razem w jednym zamyśle?

Rozdział 2

Wyjaśnienie zamysłu stworzenia.

10) Teraz przejdziemy do wyjaśnienia właściwości zamysłu stworzenia. I jest to bezsprzeczne, że koniec działań – w zamyśle jest od początku. Przecież nawet u materialnego człowieka, który posiada wiele myśli, do niego również koniec działań przychodzi w zamyśle od samego początku. Na przykład, kiedy on zajmuje się budową domu, to rozumiemy, że pierwsza myśl, którą on zamyślił przy tym – wybiera formę domu, w którym będzie mieszkał. I wiele myśli i działań poprzedza to, że on ukończył tę formę, którą zamyślił początkowo i forma ta finalizuje w końcu wszystkie jego działania. Widzimy, że koniec czynu – w zamyśle na początku. Koniec czynu jest to biegun i cel, dla którego to wszystko stworzono, czyli żeby nasłodzić stworzonych, jak napisano w Zohar. I wiadomo, że myśl Stwórcy kończy się i realizuje od razu, nie jest to człowiek, który potrzebuje wspomagających środków i instrumentów do działań, a u Niego jedna myśl kończy wszystkie działania od razu i natychmiast. I w związku z tym jest zrozumiałe, że w myśli Stwórcy o stworzeniu - nasłodzić stworzonych, od razu wychodzi i rozprzestrzenia się to światło od Niego we wszystkich rodzajach i poziomach, i we wszystkich wielkich nasłodzeniach, które On zamyślił, i wszystko to jest włączone w tą myśl, i nazywamy ją zamysłem stworzenia, i zrozum to dobrze, ponieważ to jest to miejsce, w którym wskazane nam być lakonicznym. I wiedz, że ten zamysł stworzenia my nazywamy światłem Ejn Sof, ponieważ o samej istocie Stwórcy nie ma u nas żadnego słowa i pojęcia, żeby określić je jakimkolwiek imieniem. I zrozum to.

Silą życzenia oddawania u Stwórcy, obowiązkowo rodzi się życzenie otrzymywać w stworzeniu, i jest to kli, w które stworzenie otrzymuje nasłodzenie.

11) To jest to, co powiedział Ari, że na początku światło Ejn Sof wypełniało całą realność. Wyjaśnienie. Na skutek tego, że Stwórca zażyczył sobie nasłodzić stworzenia i światło rozprzestrzeniło się od Niego, tak jakby „wyszło” z Niego, od razu włączone jest w to światło życzenie otrzymywać to nasłodzenie. I wiedz również, że to życzenie jest to cała miara wielkości światła, która rozprzestrzenia się, czyli miara światła i nasłodzenia odpowiada mierze życzenia nasłodzić się, nie więcej i nie mniej. Pomyśl nad tym głęboko.

My nazywamy istotę życzenia otrzymywać, które organicznie wchodzi w to światło - siłą zamysłu Stwórcy o imieniu „miejsce”. Na przykład: kiedy mówimy, że jeden człowiek ma miejsce na zjedzenie podczas obiadu kilograma chleba, a drugi nie jest w stanie zjeść więcej, niż pół kilograma chleba, to o jakim miejscu mówimy? Przecież nie o wielkości ich żołądków, a wyłącznie o wielkości pragnienia i życzenia zjeść. Widzimy, że miara miejsca dla otrzymywania chleba zależy od miary życzenia i pragnienia jedzenia, i co więcej w duchowym, gdzie życzenie otrzymać nasłodzenie jest to miejsce dla nasłodzenia, i nasłodzenie mierzy się na miarę życzenia.

Życzenie otrzymywać nasłódzenie, znajdujące się w zamyśle stworzenia, pobiera nasłódzenie od samego Stwórcy, tworząc Ejn Sof.

12) I daje to nam możliwość zrozumieć, w czym światło Ejn Sof wychodzi z ogólnej istoty Stwórcy, w którym nie ma u nas żadnych słów i pojęć, i staje się określeniem nazywanym światło Ejn Sof, i to z tego powodu, że to światło zawiera w sobie życzenie otrzymywać od istoty Stwórcy, i jest to nowa forma, właściwość, która w żadnym wypadku nie wchodzi w istotę Stwórcy, przecież od kogo On może otrzymywać? Jest to forma, ona również jest całą miarą tego światła. I zagłębi się w to, ponieważ jest niemożliwe to dalej kontynuować.

Do cimcuma nie była rozróżniana różnica właściwości w życzeniu otrzymywać.

13) Jednak na skutek Jego wszechpotęgi jeszcze nie była określona ta nowa forma, jako zmiana od światła Stwórcy, jak powiedziano (w „Pirkej de rabi Eliezer”), że do stworzenia świata były On i imię Jego jednością, gdzie „On” wskazuje na światło Ejn Sof, a „imię Jego” wskazuje na miejsce, czyli na życzenie otrzymywać od istoty Stwórcy włączone w światło Ejn Sof. I jasne, że „On i imię Jego jednością”, gdzie imię Jego jest to malchut Ejn Sof, czyli życzenie, a dokładnie – życzenie otrzymywać, organicznie wchodzące w tą całą realność, która była włączona w zamyśl stworzenia. Do cimcuma nie określa się w Nim żadnej różnicy właściwości i oddzielenia od światła w Nim, światło i miejsce – jedno jedyne, i jeżeliby były tam jakiegokolwiek różnice lub wady w „miejscu” w stosunku do światła Ejn Sof, to rzecz jasna, byłyby dwie właściwości. I głęboko pomyśl o tym.

Cimcum oznacza, że malchut świata Ejn Sof zmniejszyła swoje życzenie otrzymywać – i zniknęło światło, ponieważ nie ma światła bez kli.

14) Cimcum polega na tym, że życzenie otrzymywać, wchodzące w światło Ejn Sof, które nazywa się malchut świata Ejn Sof, czyli zamyśl stworzenia, co jest w Ejn Sof, włączająca całą realność, ozdobiła siebie, żeby wznieść się i całkowicie wyrównać właściwościami z istotą Stwórcy. I dlatego zmniejszyła swoje życzenie otrzymywać nasłódzenie w stadium dalet w życzeniu, jak będzie opisane dalej. Z zamiarem, że za pośrednictwem tego będą stworzone wszystkie światy, włączając Olam aZe (Nasz Świat), i tym naprawi formę życzenia otrzymywać i powróci do formy oddawania, i tym samym dojdzie do podobieństwa właściwości ze Stwórcą. I po tym, jak ona zmniejszyła życzenie otrzymywać, to zniknęło stąd światło, przecież jest już wiadomo, że światło zależy od życzenia, a życzenie – jest to miejsce dla światła. Ponieważ nie ma wymuszenia w duchowym.

Rozdział 3

Wyjaśnienie oddzielenia duszy.

15) Teraz wyjaśnijmy pojęcie oddzielenia duszy (neszama). Powiedziano, że jest to „część Stwórcy sponad”. I powyżej postawiliśmy pytanie, jak i w czym zmienia się forma (właściwość) duszy od prostego światła do takiego stopnia, że stała się ona oddzielną od całości, od Stwórcy? I teraz jest zrozumiałe, że w niej w rzeczywistości odbyła się wielka zmiana właściwości, dlatego że chociaż Stwórca zawiera wszystkie właściwości, jakie tylko można wymyślić i wyobrazić sobie, jednak po wszystkim wyżej powiedzianym jest jasne, że jest jedna właściwość, która nie wchodzi w Niego, a mianowicie właściwość życzenia otrzymywać, przecież od kogo On może otrzymywać? A w duszach, w których wszystko stworzone z przyczyny tego, że Stwórca zażyczył sobie nasłodzić je, i w tym – zamysł stworzenia, to, rzecz jasna, w nich działa to prawo: pragnąć i życzyć otrzymać nasłodzenie. I tym one są oddzielne od Stwórcy, ponieważ odmieniły się ich właściwości od Niego. Wyjaśniliśmy, że materialne obiekty są rozdzielone i oddzielone za pośrednictwem siły, ruchu i oddalenia od miejsca, a duchowe obiekty dzielą się i oddzielają się za pośrednictwem zmiany właściwości, i na miarę zmiany właściwości – miara ich oddalenia jeden od drugiego. I jeżeli zmiana właściwości sięga całkowitej przeciwności, od krańca do krańca, to odbywa się oddzielenie do takiego stopnia, że nie będą w stanie one otrzymywać jeden od drugiego, tak jak stają się dla siebie obce.

Rozdział 4

Po skróceniu i pojawieniu się masachu nad życzeniem otrzymywać, to życzenie przestaje być kli dla otrzymywania i wychodzi z systemu czystych sił, i zamiast niego or hozer jest wykorzystane jak kli dla otrzymywania, a kli życzenia otrzymywać przechodzi w sitra achra.

16) Po skróceniu i postawieniu masachu, które odbyło się na kli, które to nazywa się życzeniem otrzymywać, ono zmienia się, oddziela się i wychodzi z całego systemu czystych sił, i zamiast niego or hozer staje się kli dla otrzymywania (jak opisano w części 3). I wiedz, że w tym jest cała różnica ABE'A czystych sił od ABE'A nieczystych sił, tak jak kli dla otrzymywania w ABE'A czystych sił – jest to or hozer, naprawione na podobieństwo właściwości z Ejn Sof, a ABE'A nieczystych sił korzysta z życzenia otrzymywać, które jest skrócone, i jest to forma przeciwna Ejn Sof. I tym one są odcięte i oddalone od życia żyć, czyli od Ejn Sof.

Człowiek karmi się osadem od sitra achra i przez to korzysta z życzenia otrzymywać podobnie do nich.

17) I w tym zrozum korzeń wszystkich wad, które wchodzi od razu w zamysł stworzenia - nasłodzić stworzonych. I po całym rozwoju pięciu ogólnych światów: A'K i ABE'A, i otwarcia klipot również w czterech światach ABE'A nieczystych sił, w postaci „to naprzeciwko tego stworzył Stwórca”, teraz jest przed nami brzydkie, materialne ciało, o którym mówi się, że skłonności serca człowieka są złe od dzieciństwa, ponieważ cały jego pokarm od dzieciństwa – jest od odpadów klipot, a cała istota klipot i sitra achra – jest to forma „życzenie wyłącznie otrzymywać”, którą one posiadają, i nie ma w nich niczego od życzenia oddawać. I tym są one przeciwne Stwórcy, ponieważ w Nim nie ma absolutnie życzenia otrzymywać, a całe Jego życzenie – to oddawać i nasłodzić. I dlatego klipot nazywane są martwe, ponieważ z powodu przeciwieństwa właściwości od życia żyć, są oddzielone od Niego, i nie ma w nich niczego ze światła Stwórcy. Dlatego również i ciało, które karmi się z odpadów klipot, jest oddzielone od życia i jest ono pełne brudu. I wszystko to na skutek „życzenia tylko otrzymywać” i nie oddawać, które jest obecne w nim. Tak jak jego życzenie stale jest gotowe otrzymywać cały świat i w całości go pochłonać. I dlatego grzesznicy za ich życia nazywani są martwymi, gdyż na skutek różnicy ich właściwości od przeciwieństwa - ich korzenia, ponieważ nie ma w nich z właściwości oddawania nic, oddzieleni oni są od Stwórcy i są całkowicie martwi. I bez względu na to, że czasami wydaje się, że i w grzesznikach jest coś z właściwości oddawania, kiedy to dają ofiarę itd., jednak powiedziano o nich w Zohar, że całe to dobro, które oni czynią, czynią oni dla samych siebie, tak jak główny zamiar ich przy tym - dla siebie i własnego szacunku. Jednak sprawiedliwi zajmujący się Torą i przykazaniami z zamiarem nie otrzymywać wynagrodzenia, a tylko sprawiać zadowolenie Stwórcy, oczyszczają tym swoje ciała i odwracają swoje kli dla otrzymywania we właściwość oddawania. Jak powiedział Rabejnu aKadosz (Rabbi Jehuda aNasi): „otwarto i wiadomo tobie, że ja nigdy się nie nasłodziłem, nawet na rozmiar małego palca (Ktowot,

104)”. I tym są oni połączeni całkowicie ze Stwórcą, tak jak ich właściwości są całkowicie podobne do Niego, bez jakiegokolwiek rozróżnienia właściwości. I to jest to, co wyjaśnili mędrcy o powiedzianym: „I zapytał Ciona, z kim ty?”. I wyjaśnili (w „Przedmowie do księgi Zohar”, p.67): „z kim ty współpracujesz”, że sprawiedliwi współpracują ze Stwórcą w tym, że On rozpoczął stworzenie, a sprawiedliwi kończą stworzenie, tym że obracają kli otrzymywania w kli oddawania.

Całe stworzenie zawarte w świecie Ejn Sof i wychodzi z już istniejącego. I wyłącznie jedno życzenie otrzymać jest stworzone od nowa i wynika z niczego.

18) I wiedz, że całe odnowienie stworzone przez Stwórcę podczas stworzenia, jest tym, co powiedzieli mędrcy, że On stworzył to „jesz mi ajn” – z niczego. I to odnowienie nie ma odniesienia do niczego oprócz formy życzenia nasłodzić się, która jest właściwa każdemu stworzeniu. I oprócz tego, nie zostało odnowione nic w postaci stworzenia, jak powiedziano: emanuje światło i tworzy ciemność. I wyjaśnił Ramban, że słowo „tworzy” wskazuje na odnowienie, czyli na to, czego nie było dotychczas. Widzimy, że nie mówi się: tworzy światło, i to dlatego, że nie ma w nim odnowienia w postaci stworzenia „jesz mi ajn” z niczego. Światło i wszystko co w niego wchodzi, czyli wszystkie przyjemne odczucia i pojęcia w świecie, wszystko to wynika z „jesz mi jesz” – z istniejącego, czyli wszystko to Stwórca w sobie zawiera, i dlatego nie ma w Nim odnowienia, i dlatego mówi się: emanuje światło pokazując, że nie ma w Nim właściwości odnowienia i tworzenia, a o ciemności, która zawiera w sobie wszystkie nieprzyjemne odczucia i pojęcia, powiedziano: i tworzy ciemność, tak jak stworzył to „jesz mi ajn” – z niczego, dokładnie. Czyli nie ma tego w Stwórcy w ogóle i odnawia się, tworzy się teraz, i korzeń tego wszystkiego – właściwość „życzenia nasłodzić się”, włączona w światła, które rozprzestrzeniają się od Stwórcy. Na początku to wyłącznie jest „ciemniejsze” od światła i dlatego nazywa się ciemność w stosunku do światła, jednak w końcu zostaje rozwinięte i wychodzą z tego powodu klipot, nieczyste siły (sitra achra) i grzesznicy, którzy całkowicie są oddzieleni na skutek tego od korzenia życia. I jak napisano: „i nogi jego schodzą ku śmierci”. Wyjaśnienie. Nogi wskazują na ukończenie i mówi się, że są to nogi malchut, która jest właściwością życzenia nasłodzić się, które jest obecne przy rozprzestrzeleniu światła Stwórcy, i w końcu rozwija się z niego właściwość śmierci dla sitra achra i dla tych, którzy karmią się nimi i pragną ich.

Tak jak my – gałęzie, wychodzące z Ejn Sof, to znajdujące się w naszym korzeniu są przyjmowane przez nas jako nasłodzenie, a nieobecne w nim – jako cierpienie.

19) Jednak tu jest możliwe niezrozumienie, ponieważ ta zmiana właściwości w postaci życzenia otrzymywać – ona obowiązkowo powinna być stworzona w stworzeniu, a jeżeli nie, w jaki sposób będą mogły wychodzić ze Stwórcy i wyjść ze stanu Stwórcy w stan stworzenia? Przecież to nie może być inaczej, jak za pośrednictwem zmiany właściwości, jak powiedziano wyżej.

I jeszcze pytanie: przecież ta forma - życzenie nasłodzić się, jest to główna jakość całego stworzenia, a zamysł stworzenia jest jej przyczyną, i to jest również miara ilości dobra i nasłodzenia, jak to dokładnie obejrzeliliśmy wyżej, i dlatego nazywa się miejscem, dlaczego wtenczas mówi się o niej, że ona nazywa się ciemnością i schodzi do właściwości śmierci, tworząc w niższych otrzymujących przerwanie i oddzielenie od życia żyć?

Jeszcze należy zrozumieć, w czym przyczyna tak wielkiego lęku, który ogarnia otrzymujących z przyczyny różnicy właściwości od Stwórcy i dlaczego jest tak wielki gniew?

I żeby wytłumaczyć wystarczająco jasno te subtelne pytania, należy przede wszystkim wyjaśnić źródło całego nasłodzenia i cierpienia, które jest odczuwane w naszym świecie. Wiadomo, że natura każdej gałęzi jest podobna do jej korzenia. Dlatego wszystkich właściwości obecnych w korzeniu, będzie życzyć sobie również i gałąź, będzie je lubić i pragnąć. A od wszystkich właściwości, których nie ma w korzeniu, gałąź również będzie się oddalać, nie będzie mogła ich ścierpieć i będzie je nienawidzić. I to prawo działa w każdym korzeniu i jego gałęzi, i jest to niezmiennie. A ponieważ Stwórca – korzeń wszystkich stworzeń, który stworzył to wszystko, co posiada On i co schodzi na nas od Niego w prosty sposób, będzie się nam podobało i będzie przyjemnym, tak jak nasza natura jest bliska do korzenia. A wszystkie właściwości, których nie zawiera Stwórca i one nie pochodzą od Niego wprost, oprócz obecnych w samym stworzeniu, będą przeciwne naszej naturze i będzie nam ciężko je znosić. Dlatego my lubimy spokój i nienawidzimy ruchu do tego stopnia, że nie czynimy żadnych ruchów, oprócz tego, żeby osiągnąć spokój. I to z tego powodu, że nasz korzeń nie posiada ruchu, a wyłącznie spokój. W Stwórcy nie ma żadnego ruchu, dlatego naszej przyrodzie ruch jest przeciwny i przez nas jest odrzucany. W ten sposób również lubimy mądrość, siłę, bogactwo i wszystkie dobre jakości, na skutek tego, że one również są od Stwórcy, który jest naszym korzeniem, i nienawidzimy ich przeciwieństw: słabości, nędzy, poniżenia, itd., z tego powodu, że one są nieobecne absolutnie i całkowicie w naszym korzeniu, i dlatego są dla nas obrzydliwe i nienawidzimy ich całą naszą istotą.

Jednak niezbędne jest zbadanie, jak to możliwe, żeby do nas trafiło cokolwiek i nie byłoby to wprost od Stwórcy, a byłoby obecne w samym stworzeniu? Przecież do czego to podobne – na przykład, że jakiś bogaty zaprasza biednego z ulicy, karmi go, poi i obdarza pieniędzmi i dobrami codziennie, i każdego dnia coraz więcej. I należy rozróżnić, że ten żebrak odczuwa w ogromnych darach bogatego dwa smaki, różniące się jeden od drugiego. Z jednej strony odczuwa ogromne, nieskończone nasłodzenie od wielkiej ilości prezentów. Z drugiej strony ciężko jest mu znieść taką ilość dobrych uczynków i on odczuwa wstyd przy ich otrzymywaniu, i czyni to jemu dyskomfort na skutek wielkiej ilości prezentów, które rosną raz za razem. I rzecz jasna nasłodzenie, które on czuje od prezentów, przychodzi do niego wprost od bogatego, dającego je. Jednak dyskomfort, który on odczuwa od prezentów, nie pochodzi od bogatego, a z własnej istoty otrzymującego. W nim budzi się wstyd z przyczyny otrzymywania bezpłatnego, niezasłużonego daru, i w rzeczywistości i to również pochodzi od bogatego, ale rzecz jasna nie wprost.

Ponieważ życzenie nasłodzić się nie znajduje się w naszym korzeniu, my odczuwamy od tego wstyd i dyskomfort. I jak powiedzieli mędrzy, żeby naprawić to, „przygotował” Stwórca w tym świecie możliwość wysiłku w Torze i przykazaniach, żeby obrócić życzenie otrzymywać w życzenie oddawać.

20) Ze wszystkiego powiedzianego wyjaśnia się, że we wszystkich właściwościach, przychodzących do nas nie wprost od Stwórcy, będzie odczuwalny dyskomfort, i jest to przeciwko naszej naturze. I z tego zrozumiemy, że nowa właściwość, która jest stworzona w otrzymującym, a mianowicie „życzenie nasłodzić się”, w niej nie ma w rzeczywistości żadnej wady w stosunku do Stwórcy, co więcej, w niej główna istota wszystkiego, co w niej stworzone, a bez niej nie ma stworzenia w ogóle, jednak otrzymujący, który ma tę właściwość, odczuwa w tym z powodu samego siebie dyskomfort, dlatego że tej właściwości nie ma w naszym korzeniu i głęboko nad tym pomyśl.

Z tego możemy zrozumieć wyjaśnienie mędrców, że ten świat stworzony dlatego, że człowiek niezasłużenie otrzymujący wynagrodzenie, wstydzi się patrzeć w oczy dającemu. I to wydawało się bardzo dziwnym, a teraz jest dla nas zrozumiałe, że mowa idzie o różnicy właściwości w „życzeniu nasłodzić się”, które to obowiązkowo jest w duszach (neszama) na skutek tego, że człowiek otrzymujący wynagrodzenie bez zasług, wstydzi się patrzeć w oczy dającemu, czyli każdy otrzymujący datek odczuwa wstyd przy otrzymywaniu, na skutek różnicy właściwości od korzenia, w którym nie ma tej właściwości otrzymywania. I dlatego, żeby naprawić to, Stwórca stworzył ten świat (Olam aZe) i neszama przechodzi w niego, i obłacza się w ciało, i za pośrednictwem zajęć Torą i przykazaniami, z zamiarem uczynić zadowolenie Stwórcy, odwraca kli otrzymywania duszy w kli oddawania. Czyli z jej własnej strony nie ma pragnienia do tego nasłodzenia, a otrzymuje nasłodzenie, żeby stworzyć nasłodzenie dla Stwórcy, który to życzy sobie, żeby dusze nasłodziły się Jego światłem. I na skutek tego, że ona jest czysta od życzenia otrzymywać dla samej siebie, ona więcej nie wstydzi się patrzeć w oczy dającego i otwiera w ten sposób całkowitą doskonałość stworzonych.

I sens niezbędności i obowiązkowości takiego długiego rozwoju do naszego świata jest wyjaśniony dalej, tak jak tej ogromnej pracy – odwrócić właściwość otrzymywania we właściwość oddawania, nie da się dokonać inaczej, jak tylko w tym świecie, jak to będzie opisane dalej.

Grzesznicy podwójnie przegrywają, a sprawiedliwi naśladowają podwójnie.

21) Zwrócimy uwagę, że grzesznicy przegrywają podwójnie, dlatego że chwytają sznurek za oba końce. Olam aZe jest stworzony absolutnie pustym od rzeczywistego nasłodzenia i dlatego, żeby nabyć jakiegokolwiek nabytki, niezbędny jest ruch, a wiadomo, że zwiększenie ruchu przynosi człowiekowi cierpienie, dlatego że ruch nie jest obecny w Stwórcy. Jednak pozostawać pustym, bez nabytku i błag, również nie jest możliwe, dlatego że również jest to przeciwne korzeniowi, przecież korzeń jest pełen wszystkich błag. I dlatego w cierpieniu wybierają zwiększenie ruchu, żeby osiągnąć napełnienie w postaci nabytku. Jednak na skutek tego, że wszystkie ich nabytki i bogactwa

są wyłącznie dla samych siebie, i jeżeli posiada sto, to życzy sobie dwieście, wychodzi na to, że nie ma u niego w dniu śmierci nawet połowy tego, co sobie życzył. I cierpią z dwóch stron: i smutek od zwiększenia ruchu, i smutek od braku nabytku, ponieważ brakuje im połowy tego, co sobie życzyli. A sprawiedliwi w swoim kraju naśladowają podwójnie, czyli i to, że obracają swoje życzenie otrzymywać w życzenie oddawać, i to, że otrzymują z zamiarem dla oddawania, i dlatego wygrywają podwójnie, ponieważ oprócz tego, że osiągają doskonałe naślodzenie i dostatek nabytków, oni osiągają również podobieństwo właściwości ze Stwórcą i tym osiągają prawdziwe połączenie, i wtenczas znajdują się w stanie spokoju, gdyż naślodzenie przychodzi do nich z góry, bez żadnego ruchu i wysiłku.

Rozdział 5

Zamysł stworzenia zobowiązuje wszystkie części stworzenia osiągnąć końcowe naprawienie.

22) Teraz, kiedy staliśmy się godni wszystkiego, o czym powiedziano wyżej, zrozumiemy w jakiejś mierze siłę jedności Stwórcy, przecież nie są Jego myślami nasze myśli, itd. i cała mnogość właściwości i form, które to poznajemy w całej tej realności, co jest przed nami, wszystko to jest połączone w Nim, w jednej jedynej myśli, czyli w zamyśle stworzenia „żeby nasłodzić stworzonych”, i ta jedyna myśl ogarnia całą realność w całkowitej jedności do końcowego naprawienia, dlatego że ona – jedynym celem stworzenia. I ona jest siłą działającą w tym, co zostało uczynione, ponieważ to, co w Nim jest wyłącznie myślą, będzie w stworzeniach prawem obowiązkowym i bezwzględny. I ponieważ On postanowił nasłodzić nas, została stworzona w nas właściwość bycia otrzymującymi Jego dobro i nasłodzenie. I ona jest działaniem, czyli kiedy do naszej natury zostało włożone to prawo – życzenie otrzymywać nasłodzenie, jesteśmy określani dla samych siebie imieniem - działanie, ponieważ na skutek różnicy właściwości wychodzimy ze stanu Stwórcy w stan stworzenia, ze stanu działający w stan działanie. I ona jest pracą i wysiłkiem, i z powodu siły działającej w tym, co zostało uczynione, rośnie i powiększa się w nas ilość pragnień otrzymywać drogą rozwoju światów, aż do stanu oddzielnego ciała w tym świecie, czyli w przeciwieństwie właściwości od życia żyć, i nie ma w jej granicach żadnego oddawania wewnątrz siebie, i to przynosi ciałom śmierć i różne cierpienia, i wysiłki dla duszy. I są to pojęcia pracy w Torze i przykazaniach. Tak jak za pośrednictwem świecenia kawa, zamiast cimcuma, są przyciągane imiona Stwórcy: Tora i przykazania. I za pośrednictwem wysiłku w Torze i przykazaniach, z zamiarem stworzyć zadowolenie Stwórcy, stopniowo odwracają kli otrzymywania wewnątrz nas w kli oddawania. I jest to całe wynagrodzenie, które na nas oczekuje. Ponieważ do tej pory, dopóki kelim otrzymywania będą nienaprawione, nie jest możliwym dla nas rozszerzyć otrzymywanie nasłodzenia od Stwórcy, na skutek lęku przed różnicą właściwości w postaci: „człowiek otrzymujący niezasłużone wynagrodzenie, wstydzi się patrzeć w oczy dającymu”, ponieważ na skutek tego odbyło się cimcum alef. Jednak wówczas, kiedy naprawiamy nasze kelim otrzymywania, żeby były z zamiarem dla oddawania, tym osiągamy podobieństwo kelim i Stwórcy, i stajemy się godni otrzymywać nasłodzenie w Ejn Sof.

Widzimy, że wszystkie te przeciwne właściwości we wszystkich stworzeniach, co przed nami, czyli właściwość działającego i to, co zostało uczynione, właściwości nie naprawionego i naprawionego, właściwości pracy i wynagrodzenia za nią i inne, wszystko to jest włączone w wyłącznie jedną myśl Stwórcy i prosty zamysł - „nasłodzić stworzonych”, nie więcej i nie mniej. I tak samo w ten zamysł jest włączonych wiele różnych pojęć, jak pojęcia duchowe, tak samo pojęcia zewnętrznych nauk, i cała mnogość stworzeń i światów, i ich różne zachowanie. Wszystko to wychodzi wyłącznie z jednego zamysłu, jak to będzie wyjaśnione dalej w odpowiednich miejscach.

Malchut Ejn Sof oznacza, że malchut nie tworzy tam sof.

23) Stąd jest zrozumiałe powiedziane w „Tikunej Zohar” o malchut świata Ejn Sof, które wywołało różne kłótnie i niezrozumienie: czy jest możliwym korzystanie z nazwy „malchut Ejn Sof”, przecież jeżeli tak, tam powinno być również pierwszych dziewięć sfirot, itd. Z naszego obejrzenia jest jasne, że życzenie otrzymać wchodzące w światło Ejn Sof, obowiązkowo ono nazywa się „malchut Ejn Sof”, lecz ta malchut nie stworzyła tam sof (ukończenia), jak również granic na światło Ejn Sof, tak jak jeszcze nie otworzyły się w niej różnice właściwości z przyczyny życzenia otrzymywać i dlatego nazywa się „światem Ejn Sof”, czyli malchut nie tworzy tam sof (ukończenia), i jako przeciwieństwo tego, po skróceniu i niżej, tworzy się w każdej sfirze i parcufile sof siłą malchut.

Rozdział 6

Niemożliwym jest, żeby życzenie otrzymywać otworzyło się przez kogokolwiek inaczej, niż według czterech stadiów, i są to cztery litery imienia AWA'Ja.

24) Obejrzyjmy to dokładnie, żeby lepiej wyjaśnić pojęcie „sof”, które tworzy się w malchut. Początkowo wyjaśnijmy to, co określili nam kabbaliści, jest to opisane w księdze „Zohar” i księdze „Tikunej Zohar”: „nie ma żadnego światła, wielkiego lub małego, w wyższych światach lub w niższych, które nie byłoby uporządkowane zgodnie z czteroliterowym imieniem Stwórcy AWA'Ja”.

Odpowiada to również prawu, które jest podane w „Ec Chaim”, że nie ma żadnego światła w światach, które nie byłoby obłózione w kli. Wyjaśnienie. Wyjaśniliśmy już różnicę pomiędzy istotą Stwórcy i światłem, które rozprzestrzenia się od Niego, że jest to wyłącznie z powodu życzenia nasłodzić się, które wchodzi w rozprzestrzeniające się światło i jest to zmiana właściwości od istoty Stwórcy, w którym to nie ma w żadnym wypadku tego życzenia. I tym określa się rozprzestrzeniające się światło imieniem „stworzenie”, ponieważ na skutek zmiany właściwości światło wychodzi ze stanu Stwórcy w stan stworzenie. Wyjaśniliśmy również, że życzenie nasłodzić się, które zawiera światło Stwórcy, jest to miara wielkości światła, i ono nazywa się miejscem światła, czyli otrzymuje światło Stwórcy na miarę życzenia otrzymywać i swojego pragnienia, nie więcej i nie mniej.

Wyjaśniliśmy również, że to „życzenie otrzymać” – to jest wszystko nowe, co było stworzone przy stworzeniu światów drogą stworzenia „jesz mi ajn” – dosłownie z niczego, ponieważ wyłącznie ta jedna właściwość nie jest włączona w istotę Stwórcy (Acmuta), i wyłącznie teraz Stwórcy tworzy ją na potrzeby stworzenia w postaci „i stworzył ciemność”, ponieważ ta właściwość jest korzeniem dla ciemności na skutek różnicy właściwości w nim, i dlatego jest ona ciemniejsza od światła, które rozprzestrzenia się w niej i z jej powodu.

I tym zrozumiemy, że w każdym świetle, które rozprzestrzenia się od Stwórcy, natychmiast są wydzielane przez to dwie właściwości:

- pierwsza właściwość - jest to istota (Acmuta) rozprzestrzeniającego się światła, aż do momentu otwarcia w nim właściwości życzenia nasłodzić się;
- druga właściwość - po otwarciu w nim właściwości życzenia nasłodzić się, kiedy ono nabywa większy awijut i staje się odrobinę ciemniejsze, z przyczyny tego, że nabyło różnicę właściwości.

Pierwsza właściwość – jest to światło, a druga właściwość – jest to kli.

Dlatego rozróżniamy w każdym rozprzestrzeniającym się świetle cztery stadia, na miarę rozwoju kli. Dlatego że forma życzenia otrzymywać, która nazywa się „kli na rozprzestrzeniające się światło”, nie kończy się całkowicie za jednym razem, a wyłącznie w postaci działającego i tego, co jest uczynione. I są dwa stadia w działającym i dwa stadia w tym, co jest uczynione, które nazywane są potencjał (koach) i działający w działającym, a potencjał i działanie w tym, co uczynione, razem dają cztery stadia.

Życzenie nasłodzić się rodzi się w stworzeniu wyłącznie z obudzeniem jego indywidualnego pragnienia do otrzymania.

25) Rzecz w tym, że ponieważ kli jest to korzeń ciemności, jest ono przeciwne światłu, dlatego ono poddane jest oddziaływaniu stopniowo, po schodkach, w postaci przyczyny i skutku, jak napisano: „wody zrodziły się i urodziły ciemność”, tak jak ciemność – zrodzenie samego światła, i narażona na jego oddziaływanie w postaci ciąży i narodzenia, i jest to potencjał (koach) i działający. Czyli od razu obowiązkowo jest włączona w każde rozprzestrzeniające się światło właściwość życzenia otrzymywać, lecz ona jeszcze nie nazywa się zmianą właściwości, dopóki nie objawi się w świetle to życzenie w określony sposób. I dlatego jest niewystarczająca właściwość życzenia otrzymywać, które wchodzi w światło od strony Stwórcy, a stworzenie samo powinno otworzyć życzenie otrzymywać w nim w działaniu, ze swojej własnej strony. Czyli zobowiązane jest przyciągnąć nasłodzenie według swojego życzenia, większego od tej miary światła, która rozprzestrzenia się w nim ze strony Stwórcy. I po tym, jak zaczyna działać stworzenie swoimi siłami dla zwiększenia miary życzenia, wówczas wyraża się w nim stałe pragnienie i życzenie otrzymywać, i światło może obłóczyć się w kli na stałe.

I jest to prawda, że światło Ejn Sof rozprzestrzenia się jakby również po tych czterech stadiach, do wielkiego stanu (gadlut) życzenia ze strony samego stworzenia, czyli do stadium dalet. Ponieważ bez tego nie wyszłoby w ogóle z właściwości istoty Stwórcy, żeby stać się określanym swoim własnym imieniem, czyli Ejn Sof. Jednak na skutek wszechpotęgi Stwórcy nie została zmieniona jego forma w ogóle z przyczyny życzenia otrzymywać, i nie określono tam żadnej zmiany pomiędzy światłem i miejscem światła, czyli życzeniem nasłodzić się, i są one jednością. I jak powiedziano w „Pirkej de rabbi Eliezer”, że zanim był stworzony świat, były On i imię Jego jednością. I w rzeczywistości nie jest jasne powiedzenie: „On i imię Jego”, przecież zanim był stworzony świat, czy tam jest sens Jego imienia, i On mógłby powiedzieć, że zanim był stworzony świat, był On jeden? Lecz mówi się o świetle Ejn Sof przed cimumem, tak jak bez względu na to, że tam jest właściwość miejsca i właściwość życzenia otrzymywać nasłodzenie od istoty Stwórcy, jednak bez żadnych zmian i różnic pomiędzy światłem i miejscem. I „On” – jest to światło Ejn Sof, a „imię Jego” – życzenie nasłodzić się, włączone tam bez żadnych zmian. I zrozum to, na co wskazują mędrcy, że „imię Jego” (Szmo) w gematri równa się „życzeniu” (racon), czyli „życzeniu nasłodzić się”.

System wszystkich światów w zamyśle stworzenia nazywa się Ejn Sof. Wspólność wszystkich otrzymujących w Ejn Sof nazywa się malchut Ejn Sof.

26) Wyjaśniliśmy: „koniec działania - w zamyśle od początku”, że jest to zamysł stworzenia, który rozprzestrzenił się z istoty Stwórcy, żeby nasłodzić stworzenia. I wyjaśniliśmy, że w Stwórcy – myśl i światło są jednością. I jest zrozumiałe, że światło Ejn Sof, które rozprzestrzenia się z istoty Stwórcy, włącza w siebie całą realność, która jest przed nami, do przyszłego końcowego naprawienia, które to jest końcem działania, i w Nim, w Stwórcy, już ukończono wszystko stworzone w całej doskonałości i nasłodzeniu,

którym to zażyczył sobie nasłodzić ich. I ta realność, doskonała w całej niezbędnej gęstości, nazywa się światłem Ejn Sof, a wszystko, co tam jest włączone, nazywa się malchut Ejn Sof.

Rozdział 7

Chociaż zostało skrócone wyłącznie stadium dalet, światło zniknęło również z trzech pierwszych.

27) Wyjaśniliśmy, że centralny punkt, czyli kropka zawierająca cały zamysł stworzenia, która jest życzeniem nasłodzić się w niej, ozdobiła siebie, żeby dorównać swoimi właściwościami Stwórcy w większej mierze, i bez względu na to, że ze strony Stwórcy nie ma w Nim żadnej zmiany właściwości, na skutek Jego wszechpotęgi, jednak kropka życzenia odczuła w tym nieprzyjemne oddziaływanie Stwórcy, jak wyżej było opisane w przykładzie o bogaczu i nędzarzu, i dlatego zmniejszyła swoje życzenie w ostatnim stadium, które jest największą końcową wielkością (gadlut) życzenia nasłodzić się, żeby dodać połączenie z właściwościami wychodzącymi od Stwórcy wprost, jak to było opisane wyżej. I wtedy zostało puste od światła całe miejsce, czyli wszystkie cztery poziomy, które były w tym miejscu. I bez względu na to, że nie zmniejszyła życzenia, oprócz wyłącznie stadium dalet, jednak natura duchowego jest taka, że one nie są dzielone na części.

Następnie powrócił kaw i ponownie wypełnił trzy pierwsze stadia, a stadium dalet pozostało w postaci pustej przestrzeni.

28) I po tym ponownie powróciło światło Ejn Sof w miejsce, które zostało puste, lecz nie wypełniło tego miejsca we wszystkich jego czterech stadiach, a wyłącznie trzy stadia, zgodnie z życzeniem kropki cimcuma. A centralna kropka, która została skrócona, pozostała wolną i pustą, ponieważ światło świeci wyłącznie do stadium dalet, a nie wszędzie, i tam zostało przerwane światło Ejn Sof. Dalej wyjaśnimy pojęcia wzajemnego włączenia stadiów jedno w drugie, działające w wyższych światach. I z tego zrozumiemy, że wszystkie cztery stadia są włączone jedno w drugie w ten sposób, że i w samym stadium dalet są również wszystkie cztery stadia. Widzimy, że i w stadium dalet światło weszło w pierwsze trzy stadia, co są w niej, i wyłącznie ostatnie stadium w stadium dalet pozostało puste bez światła, i pamiętaj to.

Rozdział 8

Hochma nazywa się światłem, a hasadim wodą (majm), bina nazywa się – wyższe wody, a malchut – niższe.

29) Teraz wyjaśnijmy istotę czterech stadiów przyczyny i skutku, obowiązkowych dla osiągnięcia całkowitej formy życzenia otrzymywać, jak powiedziano wyżej, w postaci „wody zrodziły i urodziły ciemność”. W Acilut są dwa rodzaje światła: pierwszy rodzaj nazywa się światłem i jest to hochma, drugi rodzaj nazywa się woda, i jest to hasadim. Pierwszy rodzaj schodzi z góry w dół bez pomocy ze strony niższych, drugi rodzaj schodzi przy pomocy ze strony niższych, i dlatego nazywa się woda, i taka jest natura światła, że jego osnowa jest z góry, a natura wody jest taka, że jej osnowa jest z dołu. I zrozum to. W samych wodach są dwa rodzaje, czyli wyższe wody, za pośrednictwem stadium bet z czterech stadiów, i niższe wody, które wychodzą za pośrednictwem stadium dalet z czterech stadiów.

Wyjaśnienie rozprzestrzenienia światła poprzez cztery stadia, żeby utworzyć kli – życzenie otrzymywać.

30) I dlatego jest w każdym rozprzestrzenieniu światła Ejn Sof dziesięć sfirot, gdyż Ejn Sof – jest to korzeń i Stwórca, który nazywa się keter, a światło rozprzestrzenienia nazywa się hochma, i jest to cała miara rozprzestrzenienia światła z góry, od Ejn Sof. Wiadomo już, że w każdym rozprzestrzenieniu światła z góry włączone jest życzenie otrzymywać, jednak forma życzenia otrzymywać nie otwiera się realnie w działaniu, dopóki nie obudzi się stworzenie i zażyczy sobie przyciągnąć światło większe od miary jego rozprzestrzenienia. I na skutek tego, ponieważ życzenie otrzymywać włączone w potencjale (koach) od razu w światło rozprzestrzenienia, więc dlatego zobowiązane jest światło utworzyć potencjał realnie w działaniu. I dlatego budzi się światło, żeby przyciągnąć dodatkowe nasłodzenie, większe od miary przy rozprzestrzenieniu ze strony Ejn Sof, i tym otwiera się życzenie otrzymywać w działaniu w tym świetle, i nabywa nową formę z niewielką zmianą właściwości, ponieważ staje się tym ciemniejsze od światła, ponieważ nabyło dodatkowy awijut z przyczyny odnowienia właściwości, i ta część, która nabyła dodatkowy awijut, nazywa się bina i to, jak powiedziano: „ja – bina, mnie – gwura”, gdyż w rzeczywistości bina – jest to część od hochmy, czyli istota światła rozprzestrzenienia Ejn Sof, lecz na skutek tego, że pokonała życzenie i przyciągnęła z Ejn Sof nasłodzenie większe od miary rozprzestrzenienia w niej, więc z tego powodu nabyła różnicę właściwości i odrobinę większy awijut od światła, i otrzymała swoje własne imię – sfera bina. I istota dodatku nasłodzenia, który ona przyciągnęła z Ejn Sof, w sile pokonania życzenia w niej, i nazywa się światłem hasadim lub wyższe wody. Dlatego że to światło nie pochodzi wprost z Ejn Sof, jak światło hochma, a za pomocą ze strony stworzenia, które pokonuje życzenie, i dlatego nazywa się swoim własnym imieniem, światłem hasadim lub wodą. I widzimy teraz w stosunku do sfiry bina, że ona składa się z trzech rodzajów światła:

1. jest to światło istoty biny, i jest to część światła hochma, jak napisano wyżej;

2. jest to zwiększenie awijut i zmiana właściwości w niej, które nabyła za pośrednictwem pokonania życzenia;
3. jest to światło hasadim, przychodzące do niej za pośrednictwem jej własnego przyciągania z Ejn Sof.

Jednak tym jeszcze nie zostało ukończone kli otrzymywania w jego pełni, ponieważ bina, która jest istotą światła hochma, bardzo wysoka, gdyż jest to proste rozprzestrzenienie od światła Ejn Sof, i dlatego w binie otwiera się wyłącznie korzeń dla kli otrzymywania i właściwość działającego dla czynów kli. Następnie to światło hasadim, przyciągnięte siłą jej pokonania, ponownie rozprzestrzenia się z niej i dodaje się niewielkie świecenie od światła hochma. I to rozprzestrzenienie światła hasadim nazywa się zeir anpin lub HaGa'T, jak to jest opisane w odpowiednim miejscu. I to światło rozprzestrzenienia również czyni wysiłek - przyciągnąć nowe nasłodzenie, większe od miary świecenia hochma, które posiada w swoim rozprzestrzenieniu od biny, i dlatego określa się to rozprzestrzenienie również jak dwie właściwości, tak jak samo światło rozprzestrzenienia nazywa się Z'A lub Wa'K, a właściwość pokonania w nim nazywa się malchut.

I jest to dziesięć sfirot:

- keter – jest to Ejn Sof;
- hochma – jest to światło rozprzestrzenienia z Ejn Sof;
- bina – jest to światło hochma, które uczyniło wysiłek dodać nasłodzenie, i za pośrednictwem tego nabyło dodatkowy awijut;
- Z'A – włączający w siebie HaGa'T NeH'I - jest to światło hasadim ze świeceniem hochma, rozprzestrzeniające się od biny;
- malchut – jest to drugie pokonanie, żeby dodać świecenie hochma, większe od tego, co zawiera Z'A.

Cztery stadia życzenia otrzymywać – są to cztery litery imienia AWA'Ja, które są sfirotami KaHa'B Tu'M.

31) I są to cztery litery z czteroliterowego imienia Stwórcy:

- kropka początku litery jud (kuco szel jud) – jest to Ejn Sof, czyli siła działającego włączona w zamysł stworzenia - „nasłodzić stworzonych”, i jest to keter;
- jud – jest to hochma, czyli stadium alef, i jest to właściwość potencjału (koach) w działającym, włączona od razu w światło rozprzestrzenienia Ejn Sof;
- hej pierwsza – jest to bina, czyli stadium bet, i jest to właściwość wejścia potencjału realnie w działanie, czyli światło, które nabyło dodatkowy awijut w stosunku do hochmy;
- waw – jest to Z'A lub HaGa'T NeH'I, czyli rozprzestrzenienie światła hasadim, które wyszło za pośrednictwem biny, i jest to stadium gimel, właściwość potencjału dla otwarcia działania;
- hej, dolna w imieniu AWA'Ja – jest to malchut, czyli stadium dalet, właściwość otwarcia działania w całkowitym kli otrzymywania, które uczyniło wysiłek przyciągając dodatek nasłodzenia, większy od miary jego rozprzestrzenienia z biny, i tym całkowicie określa się forma

życzenia otrzymać w należytym mierze, i światło ubiera się w jego kli, czyli w życzenie otrzymywać, które to kończy się wyłącznie w tym stadium dalet i nie wcześniej.

Z tego zrozum z pełną jasnością, że nie ma światła w światach wyższych i niższych, które by nie było uporządkowane zgodnie z porządkiem czteroliterowego imienia, czyli według opisanych czterech stadiów, ponieważ bez tego nie będzie całkowicie określone życzenie otrzymywać, które powinno być w każdym świetle. Ponieważ to życzenie jest miejscem i miarą tego światła.

Litery jud-waw imienia AWA'Ja są wąskie, dlatego że one są wyłącznie właściwością potencjału (koach).

32) Zwróć uwagę na pytanie, że przecież jud wskazuje na hochmę, a hej – na binę, i cała istota światła, która jest w dziesięciu sfirotach, znajduje się w sferze hochma, a bina, Z'A i malchut – wyłącznie obłóczenia w stosunku do hochmy, i jeżeli tak, to hochma powinna posiadać literę największą w czteroliterowym imieniu? Rzec w tym, że litery z czteroliterowego imienia nie wskazują i nie oznaczają miary i ilości światła w dziesięciu sfirotach, one wskazują na wielkości pobudzenia kli, tak jak biały kolor arkusza w Torze wskazuje na światło, a czarny kolor liter w Torze wskazuje na jakość kelim. Dlatego keter, który jest wyłącznie korzeniem od korzenia kli, oznaczony jest wyłącznie kropką początku litery jud, a hochma, która jest właściwością potencjału przed otwarciem realnie w działaniu, oznacza się literą najmniejszą ze wszystkich liter, czyli jud, a bina, w której wchodzi i otwiera się potencjał realnie w działaniu, oznacza się szeroką literą, czyli hej, a zeir anpin, który jest wyłącznie właściwością potencjału dla otwarcia działania, oznacza się literą wąską i długą, czyli waw. Wąskość jej wskazuje na to, że kli jest ukryte w niej w potencjale, w ukryciu. A długość tej linii wskazuje, że w końcu jej rozprzestrzenienia otwiera się za jej pomocą kli ukończone i spełnione. Dlatego że hochma jest niewystarczająca w jej rozprzestrzenieniu dla tego, żeby otworzyć doskonale kli, a bina nie jest jeszcze póki co realnym kli, a wyłącznie właściwością działającego w kli. I dlatego krótka forma litery jud wskazuje na nie odbywające się w niej otwarcie pełnego kli. A malchut jest oznaczona literą hej, podobnie jak i sfira bina, i jest to litera szeroka, która otwiera pełne kli. I nie martw się tym, że u biny i malchut litery są podobne – jest to skutek tego, że w świecie naprawiania one w rzeczywistości są podobne do siebie i zapożyczają kelim jedna od drugiej, jak napisano: „i pójdą obie razem”, jak to jest opisane w odpowiednim miejscu.

Rozdział 9

Duchowy ruch oznacza pojawienie się nowych właściwości.

33) Pozostało wyjaśnić pojęcia czasu i ruchu, które spotykane są prawie w każdym słowie w naszej nauce. I wiedz, że duchowy ruch nie jest podobny do ruchu, który rejestrują nasze organy zmysłu, z miejsca na miejsce. Nie. On oznacza odnowienie właściwości: każde odnowienie właściwości jest nazywane ruchem. Ponieważ to odnowienie, czyli zmiana właściwości, które objawiło się w duchowym obiekcie, w odróżnieniu od ogólnych właściwości, które to były przedtem w tym duchowym obiekcie, oznacza, że ono zostało oddalone od tego duchowego obiektu otrzymując imię i swoje własne sterowanie. I tym ono jest podobne całkowicie do materialnego obiektu, od którego oddziela się jakaś część i przemieszcza się w inne miejsce, i dlatego odnowienie właściwości nazywa się ruchem.

Duchowy czas oznacza określoną ilość nowych zmian właściwości według przyczynowo skutkowego łańcuszka. Pojęcia „przedtem i potem” („do i po”), oznaczają przyczynę i skutek.

34) W stosunku do pojęcia czasu w duchowym określeniu zrozum, że cała istota pojęcia czasu u nas jest niczym innym jak odczuciem ruchu. Ponieważ materialny, „wyobrażający” rozum w człowieku wyobraża i nadaje formę określonej ilości ruchu, który jest odczuwalny jeden za drugim, i wysyła je w przedstawienie o określonym „czasie”. W ten sposób, że jeżeliby człowiek i wszystko otaczające go, znajdowali się w całkowitym spokoju, to nie byłoby w ogóle znane pojęcie czasu. I to samo jest w duchowym: określona suma odnowień właściwości, określanych jako duchowy ruch, wychodzący jedno z drugiego w postaci przyczyny i skutku, nazywa się „czasem w duchowym”. A pojęcia „przedtem i potem” zawsze oznaczają przyczynę i skutek.

Rozdział 10

Cały materiał, który ma odniesienie do stworzenia - jest to życzenie otrzymywać, a wszystko, co jest w stworzeniu, oprócz tego - ma odniesienie do Stwórcy.

35) Wiedz, że życzenie otrzymywać w stworzeniu, które, jak dokładnie wyjaśniliśmy, jest kli w nim, wiedz, że jest to ogólny materiał, który ma odniesienie do stworzenia w ten sposób, że wszystko, co jest w stworzeniu, oprócz tego, ma odniesienie do Stwórcy.

Życzenie otrzymywać - jest to pierwotna forma każdej istoty i pierwotną formę my określamy jako materiał, dlatego że istoty my nie poznajemy.

36) Chociaż „życzenie otrzymywać” jest rozumiane tak, jakby przejawienie i forma istoty, lecz jak można przyjmować je jako materiał istoty? Jednak jest to tak, i w tych obiektach, które nas otaczają, pierwotną formę istoty my nazywamy „pierwotny materiał” tej istoty, dlatego że nie ma u nas żadnego poznania i przyjmowania w żadnym materiale, tak jak wszystkie pięć naszych organów zmysłu nie są przygotowane do tego, dlatego że wzrok, słuch, węch, smak i dotyk przekazują do mózgu do opracowania wyłącznie sygnały odbijające właściwości różnic istoty, które przybierają formę wyłącznie przy wzajemnym oddziaływaniu z naszymi organami zmysłów. Na przykład, jeżeli spojrzymy na atomy, bardzo małe, znajdujące się w pierwotnej osnowie jakiegokolwiek istoty, wydzielone za pośrednictwem chemicznych procesów, więc i one to nic innego, jak właściwości, przedstawiające się w ten sposób naszym oczom lub dokładniej mówiąc, są one rozróżniane i mogą być określone przez nas za pośrednictwem przejawienia „życzenia otrzymywać i być otrzymanym”, i widzimy w nich, że zgodnie z prawami tych działań można określić i wydzielić w nich te atomy w różnej różnorodności, aż do pierwotnego materiału tej istoty, lecz i wówczas są to wyłącznie siły tej istoty, a nie materiał. Widzimy, że i w materialnym nie ma u nas takiej możliwości pojąć pierwotny materiał inaczej, jak w prawdopodobieństwie, że pierwotna forma jest pierwotnym materiałem, zawierającym resztę form, które wychodzą z niej, a co więcej w wyższych światach, przecież nic, co odczuwane przez nasze organy zmysłów, nie działa tam.

PYTANIA O SENSIE SŁÓW

- 1) Co to jest światło (or)?
- 2) Co to jest światło i kli?
- 3) Co to jest okrągłe światło?
- 4) Co to jest or paszut (światło proste)?
- 5) Co to jest or hochma (światło hochma)?
- 6) Co to jest or hasadim (światło hasadim)?
- 7) Co to jest puste powietrze (awir rejkanj)?
- 8) Co to jest po tym (ahar kah)?
- 9) Co to jest średnia (emcait)?
- 10) Co to jest Jedyny (zhad)?
- 11) Co to jest Stwórca (Bore)?
- 12) Co to jest zlanie się (dwekut)?
- 13) Co to jest równość (aszwa)?
- 14) Co to jest rozprzestrzenienie (itpasztut)?
- 15) Co to jest czysty, cienki (zah)?
- 16) Co to jest czas (zman)?
- 17) Co to jest ciemność (hoszech)?
- 18) Co to jest hochma?
- 19) Co to jest pustka, przestrzeń (halal)?
- 20) Co to jest przed tym i po tym?
- 21) Co to jest jedyny i pojedynczy, szczególny (jahid i meju had)?
- 22) Co to jest jedność (jehud)?
- 23) Co to jest prawe i lewe?
- 24) Co to jest tworzy (joker)?
- 25) Co to jest kli?
- 26) Co to jest góra?
- 27) Co to jest Stwórca (Maacil)?
- 28) Co to jest źródło (odcięcie) dusz (mahcewet aneszema)?
- 29) Co to jest dół (mata)?
- 30) Co to jest szczególny (mejuhad)?
- 31) Co to jest malchut świata Ejn Sof?
- 32) Co to jest z góry w dół (milemala-lemata)?
- 33) Co to jest napełnia (memale)?
- 34) Co to jest wyżej-niżej (mala-mata)?
- 35) Co to jest miejsce (makom)?
- 36) Co to jest kwadrat (meruba)?
- 37) Co to jest trójkąt (meszulasz)?
- 38) Co to jest dotyka (nogea)?
- 39) Co to jest centralna kropka (nekuda emcait)?
- 40) Co to jest koniec (sof)?
- 41) Co to jest okrągły (agol) i okrężność (igulim)?
- 42) Co to jest wyższy (elion)?
- 43) Co to jest oddzielenie (perud)?
- 44) Co to jest pusty (panuj)?
- 45) Co to jest prosty (paszut)?
- 46) Co to jest cimcum?

- 47)** Co to jest kaw, promień (keren)?
- 48)** Kto to jest bliźni (karow)?
- 49)** Co to jest głowa (rosz)?
- 50)** Co to jest ruach?
- 51)** Co to jest proste życzenie (racon paszut)?
- 52)** Co to jest imię (szem)?
- 53)** Co to jest wewnętrzna część (toch)?
- 54)** Co to jest ruch (thua)?

PYTANIA O SENSIE WŁAŚCIWOŚCI I DZIAŁAŃ

- 55) Co to za pojęcia, nieużywane w nauce kabbala?
- 56) Co to jest zwykły język nauki kabbala?
- 57) Co oddziela i rozdziela w duchowym?
- 58) Jakie jest źródło „życzenia otrzymać”?
- 59) Z jakiego powodu oddzieliło się światło od Stwórcy i stało się stworzeniem?
- 60) Co to jest pierwotny materiał każdego stworzenia?
- 61) Od jakiego momentu pojawiła się nazwa „stworzenie”?
- 62) Duchowy obiekt zmienił swoje właściwości i dlatego została oddzielona od niego ta część i stała się innym obiektem. Czy stracił duchowy obiekt cokolwiek na skutek tego?
- 63) Jak i w kim wynikają wszystkie różnorodności form i zmian w światach?
- 64) Jak wynikają zmiany i ruch w świetle?
- 65) W jaki sposób włączone w prostą jedność Stwórcy wiele zmian form i ich różnorodności w światach, wychodzące ze Stwórcy?
- 66) Za pośrednictwem czego i kogo wychodzi kaw z Ejn Sof?
- 67) Czy zmieniło się cokolwiek po cimcumie również w świecie Ejn Sof?
- 68) W jakim momencie został otwarty awijut, co jest w stadium dalet?
- 69) Co to są cztery stadia życzenia otrzymywać?
- 70) Co to jest - cztery litery imienia AWA'Ja?
- 71) Co oznacza, że wyższy rosz kawa dotyka Ejn Sof?
- 72) Jaka jest ta jedyna myśl, która włącza wszystkie różnorodności i formy, które są zawarte w całej rzeczywistości?
- 73) Od jakiego poziomu kabaliści zaczynają zajmować się swoją pracą?
- 74) Jakie są te dwa stany, które zawierają wszystko?
- 75) Co oznacza „On i imię Jego jednością”?
- 76) Co oznacza imię „Ejn Sof” – „Nieskończoność”?
- 77) Jaki skutek z życzenia otrzymywać, włączonego w Ejn Sof?
- 78) W czym leży przyczyna cimcum?
- 79) Jaki rodzaj otrzymywania nazywa się oddawaniem?
- 80) W jakim celu było uczynione cimcum?
- 81) Dlaczego zniknęło światło z centralnej kropki i nie powróciło z powrotem?
- 82) Dlaczego za pośrednictwem cimcuma nie została stworzona właściwość „sof” - „ukończenie”?
- 83) Dlaczego podczas cimcuma światło zniknęło ze wszystkich czterech stadiów?
- 84) Dlaczego nie znajdują się cztery stadia stopniami jeden pod drugim podczas cimcuma, zanim przyszedł kaw?
- 85) Dlaczego stadium dalet nie nabyło dodatkowego awijut od razu w czasie cimcuma, a wszystkie cztery stadia pozostały w jednym podobieństwie?
- 86) Jakie stadium pozostaje puste bez światła?
- 87) Kiedy wypełnia się również stadium dalet przez or elion?
- 88) W czym przyczyna stworzenia światów?
- 89) Jaki jest pożądaný wynik od zajęć kabbalą i czynów oddawania?
- 90) W czym jest zawarty środek do zbawienia w otwarciu świętych imion?

- 91) Jak są otwierane święte imiona?
- 92) Co to jest końcowe naprawienie (gmar tikun)?
- 93) W czym jest korzeń całej niedoskonałości?
- 94) Dlaczego nie jest możliwe zmienić otrzymujące kli na oddające, nigdzie indziej jak tu, w Olam aZe - w tym świecie, a nie w wyższych światach?
- 95) Jakie są dwie właściwości, które zawiera światło?
- 96) Co jest zawarte w rozprzestrzenieniu światła od Stwórcy?
- 97) Jakie światło otwiera się przy wzmocnieniu życzenia oddawać?
- 98) Jakie dwa światła są włączone w każde stworzenie?
- 99) Dlaczego światło hasadim jest poniżej światła hochma?
- 100) Kiedy kończy się kli otrzymywania?
- 101) W czym różnica pomiędzy otrzymującym z siebie i otrzymującym z zewnątrz, jak w Ejn Sof?
- 102) Co to są sfirot igulim?
- 103) Dlaczego nie są określane poziomy w igulim, jako znajdujące się jeden pod drugim, do przyjścia kawa?
- 104) Czy jest właściwość zła w „życzeniu otrzymywać”, zgodnie z przyrodą jego stworzenia?
- 105) W czym sens nieprostego przyciągania światła od Stwórcy?

ODPOWIEDZI O SENSIE SŁÓW

- 1) Co to jest światło (or)?**
Wszystko, co otrzymują w światach „jesz mi jesz”, a to włącza w siebie wszystko, oprócz materiału kelim.
(cz.1, Wewnętrzne spostrzeganie p.18; Sens słów, p.2 i p.24)
- 2) Co to jest światło i kli?**
Życzenie otrzymywać, co jest w stworzeniu, nazywa się kli, a nasłódzenie, które otrzymuje, nazywa się światło.
(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.6)
- 3) Co to jest okrągłe światło?**
Jest to światło, które nie ma poziomu
(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.100)
- 4) Co to jest or paszut?**
Jest to światło, które zawiera w sobie kli w ten sposób, że światło i kli są nierozróżnialne.
(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.30)
- 5) Co to jest or hochma (światło hochma)?**
Jest to światło, które wchodzi w stworzenie przy pierwszym rozprzestrzenieniu (itpaszut) i jest fundamentem życia i istoty stworzenia.
(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.50)
- 6) Co to jest or hasadim (światło hasadim)?**
Jest to światło, które obłacza światło hochma i wchodzi w stworzenie przy pierwszym wysiłku (itgabrut).
(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.5):
- 7) Co to jest puste powietrze (awir rejkanj)?**
Jest to światło hasadim, zanim obłoczyło się na światło hochma.
(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.5)
- 8) Co to jest po tym (ahar kah)?**
Jest to skutek, wynik działania poprzedniej właściwości.
(cz.1, Wewnętrzne spostrzeganie p.34; Sens słów, p.20)
- 9) Co to jest średnia (emcait)?**
Patrz pytanie 39.
(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.2)
- 10) Co to jest Jedyny (zhad)?**
Or elion, wychodzące z istoty Stwórcy, jest ono jedyne i proste, podobne do samej Istoty, i jakie jest ono w Ejn Sof, takie samo w świecie Asia, bez zmiany lub dodawania właściwości i dlatego nazywa się Jedyny.
(cz.1, rozdz.2, Or pnimi p.1)

11) Co to jest Stwórca (Bore)?

Imię Stwórcy ma odniesienie wyłącznie do stworzenia nowego, czyli stworzenia nowego z niczego (jesz mi ajn), czyli wyłącznie do materii kelim, określonej jako życzenie otrzymywać, znajdujące się w każdym obiekcie, które nie istniało w istocie Stwórcy przed stworzeniem.
(cz.1, Wewnętrzne spostrzeganie p.30)

12) Co to jest zlanie się (dwekut)?

Jest to podobieństwo właściwości, które zbliża duchowe obiekty, zlewa je jeden z drugim.

13) Co to jest równość (aszwaa)?

Jeżeli nie jest odczuwalna żadna różnica pomiędzy 4-ma stadiami życzenia otrzymywać, mówi się, że one w aszwaa ehad, w jednej równości.

14) Co to jest rozprzestrzenienie (itpasztut)?

Światło, które wychodzi z istoty Stwórcy i wchodzi w stworzenie, nazywa się imieniem „rozprzestrzenienie” światła. W rzeczywistości or elion nie reaguje na to wszystko, podobnie do zapalenia świecy od świecy, co nie powoduje ubytku dla pierwszej świecy, i wyłącznie po otrzymaniu przez stworzenie tak się nazywa.

15) Co to jest jasny, czysty, cienki (zah)?

Stadium alef, co jest w życzeniu otrzymywać, określone jest jako bardziej jasne (zah) w stosunku do trzech kolejnych stadiów.

16) Co to jest czas (zman)?

Jest to określona suma etapów, wychodzących jeden z drugiego i będących przyczyną jeden dla drugiego w kolejności przyczyna-skutek, jak na przykład: dni, miesiące, lata.

17) Co to jest ciemność (hoszeh)?

Stadium dalet, co jest w życzeniu, które nie otrzymuje wewnątrz or elion z przyczyny cimcuma, określane jest jako korzeń pojęcia ciemność.

18) Co to jest hochma?

Jest to światło - fundament życia stworzenia. (p.5).

19) Co to jest pustka, przestrzeń (halal)?

Stadium dalet, co w życzeniu, które wypróżniło się ze światła, określone jest jako ciemność w stosunku do światła. A w stosunku do kli jest określone jako przestrzeń (halal), gdyż stadium dalet same w sobie nie zniknęło ze stworzenia z przyczyny cimcuma, a znajduje się w nim w stanie pustej przestrzeni bez światła (halal rejkan).

20) Co to jest przed tym i po tym?

Kiedy mówi się o stosunkach przyczyna-skutek, w stworzeniach oznaczają przyczynę słowem „przed tym”, a skutek z przyczyny wyrażają słowem „po tym”.

21) Co to jest jedyny i pojedynczy, szczególny (jahid i meju had)?

Jedyny (Jahid) wskazuje na or elion, które świeci i steruje całą mnogością poziomów, różniących się jeden od drugiego do pełnej przeciwności i prowadzi je do jedynego, swojego rodzaju. Szczególny (meju had) wskazuje na zanik jego władzy, czyli po tym, jak wyrównał i wrócił ich właściwości do jedynego, jego rodzaju.

22) Co to jest jedność (jehud)?

Dwa różne obiekty, które zrównały swoje właściwości jeden z drugim, znajdują się w jedności.

23) Co to jest prawe i lewe?

Niższy poziom wznosi się czasami na poziom, który jest równy wyższemu poziomowi, kiedy to wyższy go potrzebuje, żeby dopełnić siebie, i wówczas niższy poziom nazywa się lewy, a wyższy prawy.

24) Co to jest tworzy (jocer)?

Słowo „tworzy” wskazuje na oddziaływanie światła na światy, które zawiera całą ich realność, oprócz materii kelim (p.11 i p.1).

25) Co to jest kli?

Życzenie otrzymywać, co jest w stworzeniu, jest to jego kli.

26) Co to jest góra?

Zrównanie właściwości niższego z wyższym – jest to jego wzniesienie „w górę”.

27) Co to jest Stwórca (Maacil)?

Każda przyczyna nazywa się Stwórca w stosunku do jej skutku, w odniesieniu do poziomu, który ona rodzi. Przy tym nazwa Stwórca zawiera oddziaływanie światła i kli, otrzymujące światło.

28) Co to jest źródło (odcięcie) dusz (mahcewet aneszama)?

Życzenie otrzymywać, obecne w duszach, oddziela je i „odcina” od or elion, ponieważ różnica właściwości - jest to podział w duchowym (p.12). Pojęcie odcięcie duszy – jest to przejście od świata Acilut do świata Bria, jak to będzie wyjaśnione w odpowiednim miejscu.

29) Co to jest dół (mata)?

Mniejszy w wysokości od innego, nazywa się niższy od niego.

30) Co to jest szczególny (mejuhad)?

Patrz słowo Jedyny (jahid).

31) Co to jest malchut Ejn Sof?

Jest to życzenie otrzymywać, obowiązkowo znajdujące się tam.

32) Co to jest z góry w dół (milemala-lemata)?

Czyli od stadium alef do stadium dalet - ponieważ stadium dalet, które pozostało bez światła, uważa się najniższe w stosunku do reszty, i czym

życzenie otrzymywać jest słabsze, tym te stadium określane jest jako wyższe, i tak do stadium alef, które uważane jest za najwyższe.

33) Co to jest napelnia (memale)?

Nie ma żadnej potrzeby i nie jest możliwe dodać cokolwiek do doskonałości.

34) Co to jest wyżej-niżej (mala-mata)?

Ważniejszy uważa się jako „wyższy”, a najgorszy uważa się jako „niższy”.

35) Co to jest miejsce (makom)?

Życzenie otrzymywać, co jest w stworzeniu, jest to miejsce dla całego nasłodzenia i światła w nim.

36) Co to jest kwadrat (meruba)?

Poziom zawierający w sobie wszystkie cztery stadia, co są w życzeniu.

37) Co to jest trójkąt (meszulasz)?

Poziom, w którym są wyłącznie trzy pierwsze stadia życzenia.

38) Co to jest dotyka (nogea)?

Jeżeli zmiana właściwości poziomu nie różni się bardzo od korzenia, nazywa się, że ona dotyka korzenia.

39) Co to jest centralna kropka (nekuda emcait)?

Stadium dalet, co w Ejn Sof, nazywa się tak z przyczyny jej jedności ze światłem Ejn Sof.

40) Co to jest koniec (sof)?

Sof lub sijum, koniec i ukończenie każdego stworzenia, które odbywa się na skutek siły sprzeciwienia (ograniczenia), co jest w stadium dalet, gdzie or elion przestaje świecić, ponieważ ono nie przyjmuje go.

41) Co to jest okrągły (agol) i okrężność (igulim)?

Jeżeli nie ma różnicy góra i dół pomiędzy czterema stadiami życzenia otrzymywać, ono nazywa się okrągłym, podobnie do formy kręgu, gdzie nie ma pojęcia góra i dół. I dlatego cztery stadia nazywane są kręgami (igulim), okrężność, wchodzącymi jeden w drugi tak, że jest nie możliwym rozpoznać w nich górę i dół.

42) Co to jest wyższy (elion)?

Bardziej ważny.

43) Co to jest oddzielenie (perud)?

Dwa poziomy, u których nie ma podobieństwa właściwości w niczym, nazywane są absolutnie oddzielone jeden od drugiego.

44) Co to jest pusty (panuj)?

Miejsce gotowe otrzymywać naprawienie i doskonałość.

45) Co to jest prosty (paszut)?

Nie ma w nim różnicy poziomów i stron.

46) Co to jest cimcum?

Panujący nad swoimi życzeniami, czyli utrzymujący siebie i nie otrzymujący, chociaż bardzo pragnie otrzymać, nazywa się skracający siebie.

47) Co to jest kaw, promień (keren)?

Oznacza obecność różnicy góra-dół, czego nie było wcześniej, jak również to, że świecenie jest bardzo małe w porównaniu do poprzedniego.

48) Kto to jest bliźni (karow)?

Ten, którego życzenia najbliższe i podobne życzeniom przyjaciela, nazywa się najbliższy jemu.

49) Co to jest głowa (rosz)?

Ta część w stworzeniu, która podobna w najwyższym poziomie z właściwościami korzenia, nazywa się jego głową ros.

50) Co to jest ruach?

Światło hasadim nazywa się ruach.

51) Co to jest proste życzenie (racon paszut)?

Patrz pytanie 45.

52) Co to jest imię (szem)?

Święte imiona – jest to objaśnienie tego, jak te światła, na które te imiona wskazują, mogą być poznane, czyli imię poziomu wskazuje na metody i drogi osiągnięcia danego poziomu.

53) Co to jest wewnętrzna część (toch)?

Otrzymywanie wewnątrz oznacza, że światło jest wymierzone i ograniczone za pośrednictwem kli. A otrzymywanie „na zewnątrz siebie” oznacza, że nie czyni żadnych ograniczeń, granic na światło, które otrzymuje.

54) Co to jest ruch (thua)?

Każde odnowienie właściwości nazywa się ruchem w duchowym, ponieważ oddziela się od poprzedniego obrazu, właściwości i otrzymuje swoje własne imię. Podobnie do części oddzielonej od materialnego obiektu, która porusza się i schodzi z poprzedniego miejsca.

ODPOWIEDZI O SENSIE WŁAŚCIWOŚCI I DZIAŁAŃ

55) Co to za pojęcia, nieużywane w nauce kabbala?

Nie ma w tej nauce, od samego jej początku i do końca, żadnego słowa, które oznaczałyby pojęcia materialne lub obrazowe, takie jak miejsce, czas, ruch, itd., i zniknięcia również nie istnieją w duchowym. Każda zmiana właściwości nie oznacza, że poprzednia właściwość zniknęła – pierwotna właściwość zostaje bez żadnych zmian, a nowa właściwość, która została nabyta, przyłącza się do pierwszej właściwości.

(Or pnimi na początku)

56) Co to jest zwykły język nauki kabbala?

Jest to „język gałęzi”, który wskazuje na wyższe korzenie – przecież nie ma nawet trawy z dołu, u której nie ma korzenia z góry. I dlatego kabbaliści od dawna wykorzystują język, który im mówi o materialnych gałęziach, mówiąc przy tym o ich wyższych korzeniach.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi; Wewnętrzne spostrzeganie na początku)

57) Co oddziela i rozdziela w duchowym?

Różnica właściwości oddziela i oddala duchowe obiekty jeden od drugiego.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.30)

58) Jakie jest źródło „życzenia otrzymać”?

Życzenie nasłodzić, co jest w or elion, zobowiązuje stworzenia do życzenia otrzymywać.

(Wewnętrzne spostrzeganie p.11)

59) Z jakiego powodu oddzieliło się światło od Stwórcy i stało się stworzeniem?

Z powodu nowej właściwości – życzenia otrzymywać, które pojawiło się w or elion, w życzeniu nasłodzić, została oddzielona ta nowa część od Stwórcy i stała się stworzeniem.

(Wewnętrzne spostrzeganie p.11 i p.15)

60) Co to jest pierwotny materiał każdego stworzenia?

Właściwość, która stworzyła się i oddzieliła się w postaci „istnienia z odrzucenia” (jesz mi ajn), czyli życzenie otrzymywać, które jest w każdej istocie – jest to pierwotna materia każdego stworzenia i każdej istoty. A wszystko, co istnieje w stworzeniach lub istotach, oprócz tej materii, ma odniesienie do światła – nasłodzenia, wychodzącego z or elion w postaci „istniejące z istniejącego” (jesz mi jesz) i absolutnie nie jest stworzeniem. I nie ma pytania, w jaki sposób właściwość obraca się w materię? Przecież tak jest nawet w materialnym, i powinniśmy zaznaczyć początkową formę istot jako pierwotny materiał, ponieważ nie ma u nas poznania w żadnej materii i w żadnej rzeczywistości w całości. Przecież

nasze organy odczuć reagują wyłącznie na objawienie materii, czyli na właściwości, wychodzące z pierwotnej materii.

(Wewnętrzne spostrzeganie p.35)

61) Od jakiego momentu pojawiła się nazwa „stworzenie”?

Jak tylko zaczyna się objawiać życzenie otrzymywać w stworzeniu, czyli w stadium alef życzenia, ono już oddziela się od Stwórcy i staje się stworzeniem.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.3)

62) Duchowy obiekt zmienił swoje właściwości i dlatego została oddzielona od niego ta część i stała się innym obiektem. Czy stracił duchowy obiekt cokolwiek na skutek tego?

Pojęcia braku i straty nie działają w duchowym, i oddzielenie części na skutek zmiany właściwości nie traci i nie zmniejsza niczego z or elion, podobnie do zapalenia świeczki od świeczki, w której pierwsza świeczka nie traci niczego, dlatego każda zmiana właściwości jest dodatkiem do pierwszego.

(Wewnętrzne spostrzeganie rozdz.2)

63) Jak i w kim wynikają wszystkie różnorodności form i zmian w światach?

Wszystkie różnorodności i zmiany wynikają wyłącznie w kelim pod oddziaływaniem światła i na skutek jego otrzymania, lecz or elion w stosunku do siebie znajduje się w absolutnym spokoju, czyli absolutnie bez żadnych zmian i odnowień.

(cz.1, rozdz.2, Or pnimi p.1)

64) Jak wynikają zmiany i ruch w świetle?

Nie ma żadnego ruchu lub odnowienia w or elion, a ta jego część, którą otrzymują stworzenia (co jest podobne do zapalenia świeczki od świeczki, z której pierwsza nic nie traci), ona „tworzy i powieliła w zgodności z nowymi właściwościami, co są w kelim”, gdzie każdy obiekt otrzymuje na miarę życzenia otrzymywać, co jest w nim, i ich właściwości podobne jeden do drugiego i wychodzą jeden z drugiego, tak że nie ma dla nich liczby i miary.

(cz.1, rozdz.2, Or pnimi p.1)

65) W jaki sposób włączone są w prostą jedność Stwórcy wiele zmian form i ich różnorodności w światach, wychodzące ze Stwórcy?

Patrz w „Wewnętrznym spostrzeganiu”.

66) Za pośrednictwem czego i kogo wychodzi kawa z Ejn Sof?

Masach, czyli siła zatrzymania, który był ustawiony na stadium dalet po skróceniu, żeby nie otrzymywać więcej światła hochma, wywołał rozprzestrzenienie kawa z Ejn Sof. Przecież w or elion nie ma żadnych zmian nigdy i ono świeci po cimcum tak samo jak i przed, do cimcuma. Lecz teraz, na skutek pojawienia się masachu, wyłącznie trzy stadia życzenia otrzymują wyższe światła, i ich miara bardzo mała w stosunku do otrzymania w stadium dalet świata Ejn Sof, i dlatego otrzymują

wyłącznie cienki „kaw” (dosłownie linia) – cieniutki promień światła w stosunku do wielkości światła w Ejn Sof.

(cz.1, rozdz.2, Or pnimi p.1)

67) Czy zmieniło się cokolwiek po skróceniu również w świecie Ejn Sof?

Bez względu na to, że stadium dalet świata Ejn Sof skróciło siebie, nie ma tu zniknięcia właściwości lub obłóczenia właściwości ponownie po zniknięciu pierwszych, podobnie do tego, jak to działa w materialnym. A jest dodatek nowych właściwości do pierwotnych, przy czym początkowe właściwości nie są zmieniane, gdyż przypadkowości zniknięcia nie działają w duchowym nigdzie. I dlatego całe te zniknięcia i siła zatrzymania, co objawiła się w stadium dalet, nie otrzymuje wewnątrz światła hochma - jest to inny, nowy, szczególny świat, który teraz dołączył do świata Ejn Sof, który pozostał taki jak przedtem, bez jakichkolwiek zmian. I takie samo podejście jest do wszystkich zmian właściwości, odbywających się w duchowym.

(cz.1, rozdz.2, Or pnimi p.1)

68) W jakim momencie został otwarty awijut, co jest w stadium dalet?

Z przyjściem kawa z Ejn Sof, kiedy masach zatrzymał ją przed świeceniem w stadium dalet, więc stał się odczuwalny jej awijut, tak jak ona pozostała bez światła.

(cz.1, rozdz.2, Or pnimi p.3)

69) Co to są cztery stadia życzenia otrzymywać?

Na początku rozprzestrzenia się oddziela się światło od Stwórcy w postaci światła hochma, i jest to istota życia, która ma odniesienie do tego stworzenia. Jest to również pierwsza właściwość otrzymywać, która nazywa się pierwszym rozprzestrzeniem lub stadium alef. Następnie wzmacnia się w tej właściwości życzenie oddawania i to wzmocnienie życzenia przyciąga od Stwórcy światło hasadim. Nazywa się to pierwsze przesilenie lub stadium bet. I następnie rozprzestrzenia się to światło hasadim wielkim rozprzestrzeniem, czyli od światła hochma, i nazywa się to drugie rozprzestrzenie lub stadium gimel. A następnie wraca i wzmacnia się w świetle życzenie otrzymywać, które zawarte w tym świetle z pierwszego rozprzestrzenia, i tym kończy życzenie otrzymywać w całej jego wielkości i pełni, i to nazywa się drugie przesilenie lub stadium dalet.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.50)

70) Co to jest - cztery litery imienia AWA'Ja?

Litera „jud” imienia AWA'Ja – jest to pierwsze rozprzestrzenie światła, które nazywa się bhina alef (1) (patrz wyżej p.69). Pierwsza litera „hej” imienia AWA'Ja – jest to pierwsze przesilenie, co jest w świetle, i nazywa się bhina bet (2). „Waw” imienia AWA'Ja – jest to drugie rozprzestrzenie światła, które nazywa się bhina gimel (3). Ostatnia „hej” imienia AWA'Ja – jest to drugie przesilenie światła, które nazywa się bhina dalet (4).

(Wewnętrzne spostrzeganie p.31)

71) Co oznacza, że wyższy rosz kawa dotyka Ejn Sof?

Patrz wyżej p.49.

72) Jaka jest ta jedyna myśl, która włącza wszystkie różnorodności i formy, które są zawarte w całej rzeczywistości?

Jest to myśl „nasłodzić stworzenie”.

(Wewnętrzne spostrzeganie p.24)

73) Od jakiego poziomu kabaliści zaczynają zajmować się swoją pracą?

Wszystko, o czym mówi się w nauce kabbala, jest to wyłącznie rozprzestrzenienie światła z istoty Stwórcy, lecz o samej istocie Stwórcy nie mamy żadnej wypowiedzi i żadnego słowa - kli.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.2)

74) Jakie są te dwa stany, które zawierają wszystko?

Pierwsza osnowa - to jest to, czym ogólna istota rzeczywistości, co jest przed nami, już istnieje w przestrzeni w Ejn Sof, w całej swojej doskonałości, i nazywa się to światłem Ejn Sof. Druga osnowa - jest to pięć światów, które są nazywane: Adam Kadmon, Acilut, Bria, Jecira, Asia i rozprzestrzeniają się one z malchut świata Ejn Sof po skróceniu. I wszystko, co jest w drugim stanie, wychodzi z pierwszego stanu.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.3; Wewnętrzne spostrzeganie p.5)

75) Co oznacza "On i imię Jego jednością"?

„On” wskazuje na światło, co jest w Ejn Sof. „Imię Jego” wskazuje na życzenie otrzymywać, znajdujące się w Ejn Sof, które nazywa się „malchut świata Ejn Sof”. „Jednością” - wskazuje nam na to, że nie istnieje tam żadna różnica właściwości pomiędzy światłem, czyli „On” i kli - „Imię Jego”, a wszystko w całości - światło.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.30; Wewnętrzne spostrzeganie p.13)

76) Co oznacza imię „Ejn Sof” - Nieskończoność?

Do cimcuma nazywa się Ejn Sof - świat Nieskończoności, pokazując, że nie ma tam żadnego przedstawienia o przedziałach i ukończeniu (sof). Ponieważ i bhina dalet - również otrzymuje światło, więc nie ma żadnej przyczyny dla zaprzestania otrzymywania światła i wyniknięcia sof i sijum.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.20)

77) Jaki skutek z życzenia otrzymywać, włączonego w Ejn Sof?

Stworzenie światów i wszystko, co je napełnia. Ponieważ na skutek tego życzenia skrócił On siebie w stadium dalet, co w nim, żeby wyjawic wszystkie światy do tego świata, w którym już jest możliwość zmienić właściwość otrzymywania na właściwość oddawania.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.90; Wewnętrzne spostrzeganie p.17)

78) W czym jest przyczyna cimcuma?

Ozdobę, którą wybrała malchut świata Ejn Sof dla zrównania właściwości z Tym, co ją stworzył, co może otworzyć się wyłącznie za pomocą stworzenia światów. Na skutek tego, skróciła siebie.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.40, p.90)

79) Jaki rodzaj otrzymywania nazywa się oddawaniem?

Kiedy otrzymuje wyłącznie z tego powodu, że życzy dać zadowolenie dającemu.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.90)

80) W jakim celu było uczynione cimcum?

Żeby zmienić właściwość otrzymywania na właściwość oddawania.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.90)

81) Dlaczego zniknęło światło z centralnej kropki i nie powróciło z powrotem?

Patrz cz,1, rozdz.1, Or pnimi p.40 i Wewnętrzne spostrzeżenie p.22.

82) Dlaczego za pośrednictwem cimcuma nie została stworzona właściwość „sof” - ukończenie?

Dlatego że cimcum odbyło się nie z powodu różnicy właściwości w życzeniu otrzymywać, które zażyczyła sobie malchut naprawić, a tylko z przyczyny polepszenia, bez szczegółowej na to przyczyny, bez żadnej obowiązkowości i niezbędności na to.

83) Dlaczego podczas cimcuma światło zniknęło ze wszystkich czterech Stadiów?

Ponieważ nie ma w duchowym indywidualnego działania.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.70)

84) Dlaczego nie znajdują się cztery stadia stopniami jeden pod drugim podczas cimcuma, zanim przyszedł kaw?

Do świecenia kawa nie jest określana jeszcze bhina dalet jako gruba i niska, i dlatego nie zostały wyznaczone poziomy dla niej.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.90)

85) Dlaczego stadium dalet nie nabyło dodatkowego awijut od razu w czasie cimcuma, a wszystkie cztery stadia pozostały w jednym podobieństwie?

Dlatego że cimcum odbyło się nie z powodu różnicy właściwości.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.90)

86) Jakie stadium pozostaje puste, bez światła?

Wyłącznie stadium dalet.

(cz.1, rozdz.2, Or pnimi p.3)

87) Kiedy stadium dalet również wypełnia się przez or elion?

Kiedy otrzymujące kli nabywają altruistyczne właściwości oddawania.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.40)

88) W czym jest przyczyna stworzenia światów?

Życzenie otrzymywać, które jest tam - obowiązkowe jest w nim pragnienie naprawić się i upodobnić się właściwościami do światła całkowicie, co stało się przyczyną stworzenia światów.

(cz.1 rozdz.1, Or pnimi p.90)

89) Jaki jest pożądaný wynik od zajęć kabbalą i czynów oddawania?

Zmienić otrzymujące kli, żeby działało dla oddawania.

(Wewnętrzne spostrzeganie p.22)

90) W czym jest zawarta metoda do zbawienia w otwarciu świętych imion?

W ich unikalności w szczególności, w zmianie właściwości otrzymywania na właściwość oddawania.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.90)

91) Jak są otwierane święte imiona?

Za pośrednictwem wysiłku w kabbale (Torze) i czynach oddawania.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.40)

92) Co to jest końcowe naprawienie (gmar tikun)?

Kiedy otrzymujące kelim odwróca się we właściwość oddawania.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.40)

93) W czym jest korzeń całej niedoskonałości?

W odróżnieniu właściwości od Stwórcy, które jest „w życzeniu otrzymywać”.

(Wewnętrzne spostrzeganie p.18)

94) Dlaczego nie jest możliwe zmienić otrzymujące kli na oddające, nigdzie indziej jak tu, w Olam aZe - w tym świecie, a nie w wyższych światach?

Niedoskonały (stan) i naprawienie w jednym obiekcie, łączą się wyłącznie w tym świecie.

(Wewnętrzne spostrzeganie p.20)

95) Jakie są dwie właściwości, które zawiera światło?

Światło hochma i światło hasadim.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.50)

96) Co jest zawarte w rozprzestrzenieniu światła od Stwórcy?

Życzenie oddawania i życzenie otrzymywania.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.50)

97) Jakie światło otwiera się przy wzmocnieniu życzenia oddawać?

Światło hasadim.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.50)

98) Jakie dwa światła są włączone w każde stworzenie?

Światło hochma i światło hasadim.

(cz.1 rozdz.1, Or pnimi p.50)

99) Dlaczego światło hasadim jest poniżej światła hochma?

Dlatego że przyciąga się za pośrednictwem wysiłku życzenie samego stworzenia.

100) Kiedy kończy się kli otrzymywania?

Po tym jak otworzyło się stadium dalet w życzeniu, czyli w gadlut – wielki stan życzenia otrzymywać.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.50)

101) W czym jest różnica pomiędzy otrzymującym z siebie i otrzymującym z zewnątrz, jak w Ejn Sof?

Kiedy otrzymuje wewnątrz, to kli ogranicza, zgodnie ze swoją miarą, otrzymywane światło. A kiedy otrzymuje na zewnątrz, to kli nie ogranicza światła, które otrzymuje, i jest ono nieograniczone, bez granic.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.50)

102) Co to są sfirot igulim?

Kiedy pomiędzy czterema stadiami życzenia otrzymywać nie ma różnicy góra – dół, więc one są nazywane cztery igulim (sfery, okrężności), jedna w drugiej, podobnie do powłoki w cebuli.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.100)

103) Dlaczego nie są określane poziomy w igulim, jako znajdujące się jeden pod drugim, do przyjścia kawa?

Dlatego że cimcum było uczynione nie z przyczyny zmniejszenia różnicy właściwości.

(cz.1, rozdz.1, Or pnimi p.100)

104) Czy jest właściwość zła w „życzeniu otrzymywać”, zgodnie z przyrodą jego stworzenia?

Nie ma w nim żadnej wady z natury jego stworzenia, i nie zostałyby otwarte w nim żadne ubytki, jeżeli by nie było cimcuma.

(Wewnętrzne spostrzeżenie p.19)

105) W czym sens nieprostego przyciągania światła od Stwórcy?

Patrz Wewnętrzne spostrzeżenie p.19.

SPIS TREŚCI

CIMCUM I KAW	5
ROZDZIAŁ 1	5
ROZDZIAŁ 2	16
WEWNĘTRZNE SPOSTRZEGANIE	21
ROZDZIAŁ 1	23
ROZDZIAŁ 2	28
ROZDZIAŁ 3	30
ROZDZIAŁ 4	31
ROZDZIAŁ 5	36
ROZDZIAŁ 6	38
ROZDZIAŁ 7	41
ROZDZIAŁ 8	42
ROZDZIAŁ 9	45
ROZDZIAŁ 10	46
PYTANIA O SENSIE SŁÓW.....	47
PYTANIA O SENS WŁAŚCIWOŚCI I DZIAŁAŃ.....	49
ODPOWIEDZI O SENSIE SŁÓW	51
ODPOWIEDZI O SENSIE WŁAŚCIWOŚCI I DZIAŁAŃ.....	56

